

எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு

1. புறநானூறு

புலி தங்கிய குகை

சிற்றில் நற்றுாண் பற்றி நின்மகன்
 யாண்டு உளனோ எனவினவுதி என்மகன்
 யாண்டுஉளன் ஆயினும் அறியேன் ஒரும்
 புலிசேர்ந்து போகிய கல்அளை போல
 ஈன்ற வயிறோ இதுவே
 தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே*

- காவற்பெண்டு

கவிநடை உரை

எம் சிறுகுடிலின் அழகிய தூணைப் பற்றி நின்று
 என் மகன் எங்கே என்று வினவும் பெண்ணே!
 அவனிருக்கும் இடம் யானறியேன்;
 புலி தங்கிச் சென்ற குகை போல
 அவனைப் பெற்ற வயிறு இங்குள்ளது;
 ஒருவேளை அவன் போர்க்களத்தில் இருக்கக் கூடும்!

சொல்லும் பொருளும்

சிற்றில் – சிறு வீடு, யாண்டு – எங்கே, கல் அளை – கற்குகை, ஈன்ற வயிறு –
 பெற்றெடுத்த வயிறு.

பாடலின் பொருள்

(சால்புடைய பெண் ஒருத்தி புலவரின் வீட்டிற்குச் சென்று, 'அன்னையே! உன் மகன்
 எங்கு உள்ளான்?' என்று கேட்டாள்.)

'சிறு அளவிலான எம் வீட்டின் தூணைப் பற்றிக்கொண்டு, ஏதும் அறியாதவள் போல
 நீ "உன் மகன் எங்கே?" என என்னைக் கேட்கிறாய். அவன் எங்குள்ளான் என்று

எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆயினும் புலி தங்கிச் சென்ற குகை போல அவனைப் பெற்றெடுத்த வயிறு என்னிடம் உள்ளது. அவன் இங்கில்லை எனில் போர்க்க எத்தில் இருக்கக்கூடும். போய்க் காண்பாயாக' என்று புலவர் பதிலளித்தார்.

நூல் வெளி

காவற்பெண்டு சங்க காலப் பெண்பாற்புலவர்களுள் ஒருவர். சோழ மன்னன் போரவைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் செவிலித்தாயாக விளங்கியவர் என்பர். கல்வியில் தேர்ச்சியும் கவிபாடும் ஆற்றலும் மிக்க இவர், சங்க கால மக்களின் வீரத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு இப்பாடலைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய ஒரே ஒரு பாடல் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது.

புறநானூறு எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல் பண்டைக்காலத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, நாகரிகம், பண்பாடு, வீரம் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தும் நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூலில் 86-ஆம் பாடல் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

புறநானூறு – குடபுலவியனார்

நிலம், நீர், காற்று என்பவை மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளாகும். இயற்கை நமக்குக் கொடையாகத் தந்திருக்கும் இவற்றை உரிய முறையில் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். நீரின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்த நம் முன்னோர்கள், நீர்நிலைகளை உருவாக்குபவர்களை “உயிரை உருவாக்குபவர்கள்” என்று போற்றினர்.

வான் உட்கும் வடிநீண் மதில்,
மல்லல் மூதூர் வய வேந்தே!
செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலம் காவலர் தோள்வலி முருக்கி,
ஒருநீ ஆகல் வேண்டினும், சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினும், மற்றுஅதன்
தகுதி கேள்இனி மிகுதி ஆள!

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

நீர்இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
 உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே!
 உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்;
 உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே;
 நீரும் நிலமும் புணரியோர், ஈண்டு
 உடம்பும் உயிரும் படைத்தினோரே!*

வித்திவான் நோக்கும் புன்புலம் கண்ணகன்
 வைப்பிற்று ஆயினும், நண்ணி ஆளும்
 இறைவன் தாட்கு உதவாதே ! அதனால்
 அடுபோர்ச் செழிய ! இகழாது வல்லலே ;
 நிலன் நெளிமருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்
 தட்டோர் அம்ம ! இவண் தட்டோரே !
 தள்ளாதோர் இவண் தள்ளா தோரே !
 (புறம் 18: 11 - 30)
 (பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாடியது)
 திணை: பொதுவியல் துறை: முதுமொழிக்காஞ்சி

விண்ணை முட்டும் திண்ணிய நெடுமதில்
 வளமை நாட்டின் வலிய மன்னவா
 போகும் இடத்திற்குப் பொருள்
 உலகம் வெல்லும் ஒரு தனி ஆட்சி
 வாடாத புகழ் மாலை வரவேண்டுமென்றால்
 தகுதிகள் இவைதாம் தவறாது தெரிந்துகொள்
 உணவால் ஆனது உடல்
 நீரால் ஆனது உணவு
 உணவு என்பது நிலமும் நீரும்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

நீரையும் நிலத்தையும் இணைத்தவர்
 உடலையும் உயிரையும் படைத்தவர்
 புல்லிய நிலத்தின் நெஞ்சம் குளிர
 வான் இரங்கவில்லையேல்
 யார் ஆண்டு என்ன
 அதனால் எனது சொல் இகழாது
 நீர்வளம் பெருக்கி நிலவளம் விரிக்கப்
 பெற்றோர் நீடுபுகழ் இன்பம் பெற்றோர்
 நீணிலத்தில் மற்றவர் இருந்தும் இறந்தும்
 கெட்டோர் மண்ணுக்குப் பாரமாய்க் கெட்டோர்

பொதுவியல் திணை

வெட்சி முதலிய புறத்திணைகளுக்கெல்லாம் பொதுவான செய்திகளையும் முன்னர் விளக்கப்படாத செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும்.

முதுமொழிக்காஞ்சித் துறை

அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பொருளினது உறுதி தரும் தன்மையைக் கூறுதல்.

சொல்லும் பொருளும்

யாக்கை – உடம்பு, புணரியோர் – தந்தவர், புன்புலம் – புல்லிய நிலம், தாட்கு – முயற்சி, ஆளுமை; தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே – குறைவில்லாது நீர் நிலை அமைப்பவர்கள் குறைவில்லாது புகழுடையவர்களாக விளங்குவார்கள்.

பாடலின் பொருள்

வான்வரை உயர்ந்த மதிலைக் கொண்ட பழைமையான ஊரின் தலைவனே! வலிமை மிக்க வேந்தனே! நீ மறுமை இன்பத்தை அடைய விரும்பினாலோ உலகு முழுவதையும் வெல்ல விரும்பினாலோ நிலையான புகழைப் பெற விரும்பினாலோ செய்ய வேண்டியன என்னவென்று கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

உலகில் உள்ள யாவற்றையும் மிகுதியாகக் கொண்டு விளங்கும் பாண்டிய நெடுஞ்செழியனே! நீர் இன்றி அமையாத உடல் உணவால் அமைவது; உணவையே முதன்மையாகவும் உடையது. எனவே உணவு தந்தவர் உயிரைத் தந்தவர் ஆவர்.

உணவு எனப்படுவது நிலத்துடன் நீரும் ஆகும். நிலத்தையும் நீரையும் ஒன்று சேர்த்தவர் இவ்வுலகில் உடலையும் உயிரையும் ஒன்று சேர்த்தவர். நெல் முதலிய தானியங்களை விதைத்து மழையைப் பார்த்திருக்கும் பரந்த நிலமாயினும் அதனைச் சார்ந்து ஆளும் அரசனின் முயற்சிக்குச் சிறிதும் உதவாது. அதனால், நான் கூறிய மொழிகளை இகழாது விரைவாகக் கடைப்பிடிப்பாயாக.

நிலம் குழிந்த இடங்கள்தோறும் நீர்நிலையைப் பெருகச் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நிலத்துடன் நீரைக் கூட்டியோர் மூவகை இன்பத்தையும் நிலைத்த புகழையும் பெறுவர். இதைச் செய்யாதவர் புகழ் பெறாது வீணே மடிவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு

மூதூர், நல்லிசை, புன்புலம் - பண்புத்தொகைகள்; நிறுத்தல் - தொழிற்பெயர்; அமையா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நீரும் நிலமும், உடம்பும் உயிரும் - எண்ணும்மைகள்; அடுபோர் - வினைத்தொகை. கொடுத்தோர் - வினையாலணையும் பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

நிறுத்தல் - நிறு + த் + தல்

நிறு - பகுதி; த் - சந்தி; தல் - தொழிற்பெயர் விகுதி.

கொடுத்தோர் - கொடு + த் + த் + ஓர்

கொடு - பகுதி; த் - சந்தி; த் - இறந்தகால இடைநிலை; ஓர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நூல்வெளி

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று புறநானூறு. இது பண்டைய வேந்தர்களின் வீரம், வெற்றி, கொடை குறித்தும் குறுநில மன்னர்கள், புலவர்கள், சான்றோர்கள் உள்ளிட்டவர்களின் பெருமைகளைப் பற்றியும் அன்றைய மக்களின்

புறவாழ்க்கையைப் பற்றியும் கூறுகிறது. இந்நூல் பண்டைத் தமிழர்களின் அரிய வரலாற்றுச்செய்திகள் அடங்கிய பண்பாட்டுக் கருவுலமாகத் திகழ்கிறது.

குளம்தொட்டுக் கோடு பதித்து வழிசீத்து

உளம்தொட்டு உழுவயல் ஆக்கி - வளம்தொட்டுப்

பாகுபடும் கிணற்றோடு என்று இவ்வைம் பாற்படுத்தான்

ஏகும் சொர்க்கத்து இனிது

- சிறுபஞ்சமூலம் 64

புறநானூறு

தமிழரின் வாழ்வியல் கருவுலமான புறநானூறு, வீரத்தையும் ஈரத்தையும் மட்டும் பேசாமல், வாழ்வின் விழுமியங்களையும் பேசுகிறது. பிறர்க்கென வாழ்வதே பிறவிப்பயன் என்ற கருத்தினை விளக்கும் இப்பாடல், தனக்கென வாழாமனிதர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும், இனிதுஎனத்

தமியர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர்!

துஞ்சலும் இலர் பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்

புகழ் எனின் உயிருங் கொடுக்குவர்; பழியெனின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்; அயர்விலர்;

அன்ன மாட்சி அனையர் ஆகித்

தமக்கென முயலா நோன்தாள்

பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மை யானே.* (182)

- கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழி

கிடைத்திருப்பதென்னவோ அரிய அமிழ்தம்!

அதனால் என்ன

தனித்துண்ணத் தகுமோ?

எமக்கது பெரிதில்லை

எவரிடத் தும் வெறுப்பில்லை

சோம்பல் சுயமழிக்கும்

உயர்ந்தோர் அஞ்சுவது அஞ்சுவர் தாமும்

புகழா இதோ எம் உயிர்.

இகழா பூமிப்பரிசும் பொ ருட்டில்லை.

எமக்குள்ளிருப்பது குறுமனம் அன்று

பெருமலையெனத் தமக்கென வாழாது

பிறர்க்கென வாழும் தகைசால் மாண்பினர்

உளதால் அன்றோ

இக்கணமும் உயிர்த்திருக்கிறது உலகம்.

திணை : பொதுவியல் திணை

வெட்சி முதல் பாடாண் வரை உள்ள திணைகளில் கூறப்படாத செய்திகளையும் பிற பொதுவான செய்திகளையும் தொகுத்துக் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும்.

துறை : பொருண்மொழிக்காஞ்சித் துறை

மக்களுக்கு நலம் செய்யும் வாழ்வியல் நெறிகளை எடுத்துக் கூறுதல் பொருண்மொழிக்காஞ்சித் துறையாகும்.

சொல்லும் பொருளும்

தமியர் - தனித்தவர்; முனிதல் - வெறுத்தல்; துஞ்சல் - சோம்பல்; அயர்வு - சோர்வு;

மாட்சி - பெருமை; நோன்மை - வலிமை; தாள் - முயற்சி.

பாடலின் பொருள்

தமக்காக உழைக்காமல் பிறர்க்காகப் பெரிய முயற்சியுடன் உழைப்பவர்கள், இந்திரனுக்குரிய அமிழ்தம் கிடைத்தாலும் அஃது உயிர்க்காப்பது என்பதற்காகத்

தனித்து உண்ண மாட்டார்கள்; யாரையும் வெறுக்க மாட்டார்கள்; சோம்பலின்றிச் செயல்படுவார்கள்; பிறர் அஞ்சுவதற்குத் தாமும் அஞ்சுவார்கள்; புகழ்வரும் என்றால் தம் உயிரையும் கொடுப்பார்கள்; உலகம் முழுவதும் கிடைப்பதாயிருந்தாலும் பழிவரும் செயல்களைச் செய்யார்; எதற்கும் மனம் தளர மாட்டார்கள். இத்தகைய சிறப்புடையோர் இருப்பதால்தான் இவ்வுலகம் இன்றும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பாடல் நேரிசை ஆசிரியப்பா வகையைச் சார்ந்தது.

இலக்கணக்குறிப்பு

அம்ம - அசைநிலை; உண்டல், துஞ்சல் - தொழிற்பெயர்கள்; முயலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

துஞ்சல் - துஞ்சு + அல்

துஞ்சு - பகுதி, அல் - தொழிற்பெயர் விகுதி

முனிவிலர் - முனி + வ் + இல் + அர்

முனி - பகுதி, வ் - உடம்படுமெய் சந்தி, இல் - எதிர்மறை இடைநிலை, அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

புணர்ச்சி விதி

இயைவதாயினும் - இயைவது + ஆயினும்

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டோடும் - இயைவத் + ஆயினும்.

உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - இயைவதாயினும்.

புகழெனின் - புகழ் + எனின்

உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - புகழெனின்.

நூல்வெளி

புறநானூறு, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. புறத்திணை சார்ந்த நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது; புறம், புறப்பாட்டு என்றும் வழங்கப்படும்; அகவற்பாக்களால் ஆனது. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சங்ககாலத்தில் ஆண்ட அரசர்களைப் பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன.

கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழி: பாண்டிய மன்னருள் பெருவழி என்னும் பெயரில் பலர் இருந்தனர். ஆயினும், அரிய பண்புகள் அனைத்தையும் தம் இளமைக்காலத்திலேயே பெற்றிருந்த காரணத்தால் அக்கால மக்கள், இவரை இளம்பெருவழி என்று அழைத்தனர். கடற்பயணம் ஒன்றில் இறந்துபோனமையால் இவர், கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழி என்று பிற்காலத்தவரால் அழைக்கப்படுகின்றார். இவரது பாடல்கள் புறநானூற்றில் ஒன்றும் பரிபாடலில் ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன.

பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் (GEORGE L. HART) என்பவரால் புறநானூறு The Four Hundred Songs of War and Wisdom: An Anthology of Poems from Classical Tamil, the Purananuru என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஜி.யு.போப் (G. U. POPE), புறநானூற்றுப்பாடல்கள் சிலவற்றை “Extracts from purananooru & Purapporul venbamalai” என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சுவடிகளில் எழுதிப் பயன்படுத்தப்பட்டு அழிந்துபோகும் நிலையில் இருந்தபுறநானூற்றின் பல சுவடிகளை ஒப்பிட்டு ஆய்ந்து பயன்பெறும் வகையில், உ.வே.சா. 1894 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக அச்சில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

புறநானூறு - ஒளவையார்

வாழ்வின் அணியாக விளங்குவது கல்வி. கற்றோர் எந்நிலையிலும் சிறந்தே இருப்பர்; தாமும் நிலை வரின்னும் கலங்காது, அறிவால் உலகையே சொந்தமாக்கிக்கொள்வர்; எங்குச் சென்றாலும் மற்றவர் மதிப்பைப் பெறுவர். எல்லாப் புகழும் உடைய கற்றோரது செம்மாப்பு இங்குக் கவிதையாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வாயி லோயே! வாயி லோயே!

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித் தாம்

உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து

வரிசைக்கு வருந்தும்இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

பரிசிலர்க்கு அடையா வாயி லோயே!

கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

தன் அறியலன் கொல்? என் அறியலன் கொல்?

அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென,

வறுந்தலை உலகமும் அன்றே; அதனால்

காவினெம் கலனே; சுருக்கினெம் கலப்பை;

மராங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்

மழுவடைக் காட்டகத்து அற்றே

எத்திசைச் செலினும், அத்திசைச் சோற்றே.

பா வகை : நேரிசை ஆசிரியப்பா

திணை: பாடாண்.

பாடாண் திணை - ஒருவருடைய புகழ், வலிமை, கொடை, அருள் போன்ற நல்லியல்புகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது பாடாண் திணையாகும்.

துறை: பரிசில் துறை

பரிசில் துறை - பரிசு வேண்டி வாயிலில் நிற்பது.

சொல்லும் பொருளும்

வாயிலோயே - வாயில் காப்போனே; வள்ளியோர் - வள்ளல்கள்; வயங்குமொழி - விளங்கும் சொற்கள்; வித்தி - விதைத்து; உள்ளியது - நினைத்தது; உரன் - வலிமை; வறுந்தலை - வெறுமையான இடம்; காவினெம் - கட்டிக்கொள்ளாதல்; கலன் - யாழ்; கலப்பை - கருவிகளை வைக்கும் பை; மழு - கோடரி.

பாடலின் பொருள்

வாயில் காவலனே! வாயில் காவலனே! புலவர்களாகிய எங்களைப் போன்றவர்களின் வாழ்நிலை, வள்ளல்களை அணுகி அவர்தம் செவிகளிலே அறிவார்ந்த சொற்களைத் துணிச்சலுடன் விதைத்துத் தாம் எண்ணியதை முடிக்கும் வலிமையுடையது; அதே வேளையில் அவ்வள்ளல்கள் பற்றித் தாம் எழுதிய கவிதையின் சிறப்பை அறிந்து பரிசளிக்க வேண்டுமே என நினைந்து வருந்தும் தன்மையைக் கொண்டது. பரிசிலர்க்கு வாயிலை அடைக்காத காவலனே! விரைந்து ஓடும் குதிரையைக் கொண்ட நெடுமான் அஞ்சி, தன்னுடைய தகுதியை அறியானோ?

(அவனை நம்பித்தான் இவ்வுலகில் வறுமை நிலையில் உள்ளோர் வாழ்கின்றனர் என்னும் நினைப்புப் போலும்.) இவ்வுலகில், அறிவும் புகழும் உடையோர் இன்னும் மாய்ந்துவிடவில்லை. இந்த உலகமும் வெற்றிடமாகிவிடவில்லை. (எங்களை அறிந்து பரிசில் தரப் பல பேர் உள்ளனர்.) ஆகவே, எம் யாழினை எடுத்துக்கொண்டோம்; கருவிப்பையையும் சுருக்கிட்டுக் கட்டிக்கொண்டோம். மரம் வெட்டும் தச்சனின் தொழில் வல்ல பிள்ளைகள், கோடரியுடன் காட்டுக்குச் சென்றால் அவர்கள் வெட்டுவதற்கு ஏதாவது ஒரு மரம் கிடைக்காமலா போகும்? அதுபோல, கலைத்தொழில் வல்ல எங்களுக்கும் இவ்வுலகில் எத்திசையில் சென்றாலும் அத்திசையில் உணவு, தவறாமல் கிட்டும். (பரிசிலர்க்குச் சிறுவரும், கல்விக்குக் கோடரியும், போகும் திசைக் குக் காடும், உணவுக்குக் காட்டில் உள்ள மரங்களும் உவமைகள்)

இலக்கணக் குறிப்பு

வயங்குமொழி - வினைத்தொகை, அடையா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், அறிவும் புகழும் - எண்ணும்மை, சிறாஅர் - இசைநிறை அளபெடை.

புணர்ச்சி விதி

எத்திசை = எ + திசை

விதி : இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் - எத்திசை.

நூல்வெளி

சிற்றரசனான அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் தராமல் காலம் நீட்டித்தபோது ஔவையார் பாடிய பாடல் நமக்குப் பாடப்பகுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் இடம்பெற்றுள்ள புறநானூறு, எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இது புறப்பொருள் பற்றியது; புறம், புறப்பாட்டு எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. தமிழரின் போர், வீரம், நாகரிகம், பண்பாடு, நெறிப்பட்ட வாழ்க்கை முதலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது.

அதியமானிடம் நடப்புப் பாராட்டிய ஔவை அவருக்காகத் தூது சென்றவர்; அரசவைப் புலவராக இருந்து அரும்பணியாற்றியவர்; இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் 4,

குறுந்தொகையில் 15, நற்றிணையில் 7, புறநானூற்றில் 33 என 59 பாடல்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

புறநூறு - பிசிராந்தையார்

குடிமக்களின் உளப்பாங்கை அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு ஆட்சி புரிபவனே சிறந்த அரசன். மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக அரசன் செயல்படுவது நாட்டின் வளர்ச்சிக்குக் கேடு விளைவிக்கும். அரசனை நல்வழிப்படுத்தும் பெரும் பொறுப்பைச் சங்கப் புலவர்கள் மேற்கொண்டனர். புலவர்களின் அறிவுரைகளைத் தலைமேற்கொண்டு அரசர்களும் செயல்பட்டனர். சங்கப் பாடல் தொகுப்பில் இத்தகைய செவியறிவுறாஉ என்னும் துறைப்பாடல்கள் நாட்டு நலனையும் நீருவாகச் சீர்மையையும் பாடுவனவாக உள்ளன.

*காய்நெல் அறுத்துக் கவளம் கொளினே;
மாநிறைவு இல்லதும், பல்நாட்கு ஆகும்;
நூறுசெறு ஆயினும், தமிழ்த்துப்புக்கு உணினே,
வாய்ப்புகுவதனினும் கால்பெரிது கெடுக்கும்;*
அறிவுடை வேந்தன் நெறிஅறிந்து கொளினே,
கோடி யாத்து, நாடுபெரிது நந்தும்;
மெல்லியன் கீழவன் ஆகி, வைகலும்
வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு,
பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்,
யானை புக்க புலம் போலத்
தானும் உண்ணான், உலகமும் கெடுமே.

பா வகை : நேரிசை ஆசிரியப்பா

திணை: பாடாண்.

பாடாண் திணை - ஒருவருடைய புகழ், வலிமை, கொடை, அருள் போன்ற நல்லியல்புகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது பாடாண் திணையாகும்.

துறை: செவியறிவுறாஉ.

செவியறிவுறாஉ துறை - அரசன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை முறைதவறாமல் செய்யுமாறு அவன் கேட்க அறிவுறுத்தல், செவியறிவுறாஉ என்னும் துறையாகும்.

சொல்லும் பொருளும்:

காய் நெல் - விளைந்த நெல்; மா - ஒருநீல அளவு (ஓர் ஏக்கரில் மூன்றில் ஒரு பங்கு); செறு - வயல்; தமிழ் - தனித்து; புக்கு - புகுந்து; யாத்து - சேர்த்து; நந்தும் - தழைக்கும்; வரிசை - முறைமை; கல் - ஒலிக்குறிப்பு; பரிவு - அன்பு; தப - கெட; பிண்டம் - வரி; நச்சின் - விரும்பினால்.

உரை:

ஒரு மாவிற்கும் குறைந்த நிலமாயினும் அதன்கண் விளைந்த நெல்லை அறுத்து உணவாக்கிக் கவளமாகக் கொடுத்தால் யானைக்குப் பல நாட்களுக்கு உணவாகும். நூறு மடங்கு பெரிய வயலாக இருந்தாலும் யானை தனித்துச் சென்று வயலில் புகுந்து உண்ணுமாயின் அதன் வாயில் புகுந்த நெல்லைவிட அதன் கால்களால் மிதிப்பட்டு அழிந்த நெல்லின் அளவு அதிகமாகும். அதுபோல அறிவுடைய அரசன், வரி தீரட்டும் முறை அறிந்து மக்களிடமிருந்து வரி தீரட்டினால் நாடு, கோடிக் கணக் கில் செல்வத்தைப் பெற்றுச் செழிப்படையும். அரசன் அறிவில் குறைந்தவனாகி, முறை அறியாத சுற்றத்தாரோடு ஆரவாரமாக, குடிமக்களின் அன்பு கெடுமாறு, நாள்தோறும் வரியைத் தீரட்ட விரும்புவது, யானை தான் புகுந்த நிலத்தில் தானும் உண்ணாமல் பிறருக்கும் பயன்படாமல் வீணாக்குவது போன்றது. அரசன் தானும் பயனடைய மாட்டான்; நாட்டு மக்களும் துன்புறுவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு

காய்நெல் - வினைத்தொகை; புக்க - பெயரெச்சம்; அறியா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

உறுப்பிலக்கணம்

அறிந்து = அறி + த் (ந்) + த் + உ

அறி - பகுதி; த் - சந்தி (ந் ஆனது விகாரம்); த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

அறுத்து = அறு + த் + த் + உ

அறு - பகுதி: த் - சந்தி; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

நூல்வெளி

இப்பாடப்பகுதி புறநானூற்றின் 184ஆவது பாடல் ஆகும். புறநானூறு புறம், புறப்பாட்டு எனவும் அழைக்கப்பெறுகிறது; பண்டைத் தமிழகத்தின் அரசியல், சமூக வரலாற்றை விளக்கும் அரிய கருத்துக் கருவுலமாகத் திகழ்கிறது. முடியுடை மூவேந்தர், குறுநில மன்னர், வேளிர் முதலிய சிறப்புடை மக்கள், போர்ச் செய்திகள், கையறுநிலை, நடுகல் போன்ற பல்வேறு பொருண்மைகளை வெளிப்படுத்தும் இந்நூலை 1894ஆம் ஆண்டு உ.வே.சா. அச்சில் பதிப்பித்தார். இதன் சிறப்புக் கருதி இதனைப் பலரும் ஆங்கிலத்திலும் பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஜார்ஜ். எல் ஹார்ட் The Four Hundred Songs of War and Wisdom : An Anthology of Poems from Classical Tamil, the Purananuru என்னும் தலைப்பில் 1999ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இப்பாடலின் ஆசிரியர் பிசிராந்தையார். பிசிர என்பது பாண்டிய நாட்டில் இருந்த ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இப்புலவரின் இயற்பெயர். இவர் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை ஆண்ட மன்னன், அறிவுடை நம்பி. பிசிரந்தையார் அரசனுக்கு அறிவுரை சொல்லக் கூடிய உயர்நிலையில் இருந்த சான்றோராவார்.

2. அகநானூறு.

கவின்மிகு கப்பல்

உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு வங்கம்
புலவத்திரைப் பெருங்கடல் நீர்இடைப் போழ
இரவும் எல்லையும் அசைவுஇன்று ஆகி
விரைசெலல் இயற்கை வங்கூழ் ஆட்ட
கோடுஉயர் திணிமணல் அகந்துறை நீகான்
மாட ஒள்ளி மருங்குஅறிந்து ஓய்ய

- மருதன் இளநாகனார்

சொல்லும் பொருளும்

உரு - அழகு; போழ - பிளக்க; வாங்கூழ் - காற்று; நீகான் - நாவாய் ஓட்டுபவன்;
வங்கம் - கப்பல்; கோடு உயர் - கரை உயர்ந்த; மாட ஒள்ளொளி - கலங்கரை விளக்கம்;
எல் - பகல்.

பாடலின் பொருள்

உலகம் புடைபெயர்ந்தது போன்ற அழகு பொருந்திய தோற்றத்தை உடையது நாவாய். அது புலால் நாற்றமுடைய அலைவீசும் பெரிய கடலின் நீரைப் பிளந்து கொண்டு செல்லும். இரவும் பகலும் ஓரிடத்தும் தங்காமல் வீசுகின்ற காற்றானது நாவாயை அசைத்துச் செலுத்தும். உயர்ந்த கரையை உடைய மணல் நிறைந்த துறைமுகத்தில் கலங்கரை விளக்கத்தின் ஒளியால் திசை அறிந்து நாவாய் ஓட்டுபவன் நாவாயைச் செலுத்துவான்.

நூல் வெளி

மருதன் இளநாகனார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். கலித்தொகையின் மருதத்திணையில் உள்ள முப்பத்து ஐந்து பாடல்களையும் பாடியவர் இவரே. மருதத்திணை பாடுவதில் வல்லவர் என்பதால் மருதன் இளநாகனார் என அழைக்கப்படுகிறார்.

அகநானூறு எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. புலவர் பலரால் பாடப்பட்ட நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலினை நெடுந்தொகை என்றும் அழைப்பர். இந்நூலின் 255 ஆம் பாடல் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

1. நற்றிணை
2. குறுந்தொகை
3. ஐங்குறுநூறு
4. பதிற்றுப்பத்து
5. பரிபாடல்

6. கலித்தொகை

7. அகநானூறு

8. புறநானூறு

அகநானூறு

சொல்ல வந்த கருத்தை 'உள்ளுறை', 'இறைச்சி' வழியாக உரைப்பது அகநானூற்றுப்பாடல்களின் சிறப்பு. அதனைப்பாடும் கவிஞர் சொல்லின் பயன்பாடு குறையாமல் கூறுவதோடு மரபின் நாகரிகம் குறைவுபடாது கூறவும் வேண்டும். அன்பை மறைக்கவும் வேண்டும்; பயன்பாடு கருதி வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும். தலைவியைத் தலைவன் சந்திக்க வேண்டிய குறியிடத்தைப் பற்றிய குறிப்பைப் பொதிந்து வெளியிடுவது தோழியின் பொறுப்பு.

பெருங்கடல் முகந்த இருங்கிளைக் கொண்மூ!
 இருண்டுஉயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப்,
 போர்ப்புஉறு முரசின் இரங்கி, முறைபுரிந்து
 அறன் நெறி பிழையாத் திறன்அறி மன்னர்
 அருஞ்சமத்து எதிர்ந்த பெருஞ்செய் ஆடவர்
 கழித்துஎறி வாளின், நளிப்பன விளங்கும்
 மின்னுடைக் கருவியை ஆகி, நாளும்
 கொன்னே செய்தியோ, அரவம்? பொன்னென
 மலர்ந்த வேங்கை மலிதொடர் அடைச்சிப்
 பொலிந்த ஆயமொடு காண்தக இயலித்
 தழலை வாங்கியும் தட்டை ஓப்பியும்,
 அழலேர் செயலை அம்தழை அசைஇயும்,
 குறமகள் காக்கும் ஏனல்
 புறமும் தருதியோ? வாழிய, மழையே! (அகம்.188)

- வீரை வெளியன் தித்தனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை: இரவில் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

சொல்லும் பொருளும்

கொண்மூ – மேகம்; விசும்பு – வானம்; சமம் – போர்; அரவம் – ஆரவாரம்; ஆயம் – சுற்றம்; தழலை, தட்டை – பறவைகளை ஓட்டும் கருவிகள்.

பெருங்கடலில் நீர்முகக்கும் முகிலே சொல்நீ
வான்வெளி இருளப் பரபரப்பாய் வரும்உலா
போர்க்கள முரசாய்ப் பொழுதுக்கும் இடிமுழக்கம்
அறநெறியாளன் ஆட்சியில் காக்கும்
போர்க்கள வீரர் வாள்போல் பொறிமின்னல்
நாளும் இவையெல்லாம் சும்மா நடிப்பா?

அல்லது

ஆளை அலைக்கழிக்கும் மழை ஆரவாரமா?
பொன்பூ வேங்கை மாலை தொடுத்து
அணியும் தோழியர் ஆயத்துடன் இருப்பாள்
அழல்எரி அசோகஇலை ஆடை உடுப்பாள்
காண்பதற்கு இனிய ஓயிலுடன் நடப்பாள்
தழலை தட்டைக் கருவியொலி எழுப்பிப்
பறவைகள் விரட்டித் தினைப்புனம் காப்பாள்
தலைவியின் காட்டிலும் பொழிவாயா?
இல்லை
தப்பிப் பிழைத்துப் போய்விடுவாயா?

பாடலின் பொருள்

தலைவனுக்குக் குறியிடம் சொல்லும் தோழி மேகத்திடம் சொல்வதுபோல் சொல்கிறாள்: “பெருங்கடலில் நீரை முகந்துகொண்டு செல்லும் மேகக் கூட்டமே! வானம் இருளும்படி உலாவுகிறாய். போர் முரசம்போல முழங்குகிறாய். முறைமை தெரிந்து அறநெறி பிழையாமல் திறமையுடன் ஆளும் அரசனின் போர்க்களத்தில்

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

திறமை மிக்க போர்வீரன் சுழற்றும் வாள்போல மின்னுகிறாய். முழக்கமும் மின்னலுமாக நாள்தோறும் வெற்று ஆரவாரம் செய்கிறாயா அல்லது மழை பொழிவாயா? பொன்னென மலர்ந்த வேங்கை மலரைக் கடடி அணிந்துகொண்டிருக்கும் தோழியர் ஆயத்தோடு மெல்ல மெல்ல நடந்து குறமகள் தினைப்புனம் காப்பாள். தழலை, தட்டை ஆகிய கருவிகளில் ஒலியெழுப்பிப் பறவைகளை ஓட்டிக்கொண்டு காப்பாள். அவள் அசோக இலைகளால் தழையாடை அணிந்திருப்பாள் . குறமகள் அப்படித் தினைப்புனம் காக்கும் பகுதியிலும் நீ மழை பொழிவாயா?”

தலைவி தினைப்புனம் காக்கும் இடத்துக்குத் தலைவன் வரலாம் என்பது குறிப்பு. இது இறைச்சிப் பொருள்.

இலக்கணக்குறிப்பு

வளைஇ, அசைஇ - சொல்லிசை அளபெடைகள்; அறன், திறன் - ஈற்றுப்போ விகள்; பிழையா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; அருஞ்சமம் - பண்புத்தொகை; எறிவாள்- வினைத்தொகை.

நூல்வெளி

அகநானூறு 145 புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு. இது, களிற்றியானை நிரை, மணிமிடை பவளம், நீத்திலக்கோவை என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு நெடுந்தொகை நானூறு என்ற பெயரும் உண்டு. இந்நூலின் தொகுப்பு முறையில் ஓர் ஒழுங்கு உண்டு. வீரை வெளியன் தித்தனார் பாடிய ஒரேயொரு பாடல் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

முதற்பொருளும் உரிப்பொருளும்

திணை	நிலம்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது	உரிப்பொருள்
குறிஞ்சி	மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும்	கூதீர், முன்பனி	யாமம்	புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்
முல்லை	காடும் சார்ந்த	காடு கார்	மாலை	இருத்தலும் இருத்தல்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

	நிலமும்			நிமித்தமும்
மருதம்	வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	வைகறை	ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்
நெய்தல்	கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும்	ஆறு பெரும் பொழுதுகளும்	எற்பாடு	இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும்
பாலை	சுரமும் சுரம் சார்ந்த நிலமும்	இளவேனில் முதுவேனில்	நண்பகல்	பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்

கருப்பொருள்

நிலம்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	சேயோன்	மாயோன்	வேந்தன்	வருணன்	கொற்ற வை
மக்கள்	பொருப்பன், வெற்பன், சிலம்பன், கொடிச்சி,	குறும்பொ றை, நாடன், தோன்றல், கிழத்தி	ஊரன், மகிழ்நன், மனைவி	சேர்ப்பன், புலம்பன்	விடலை, மீளி, எயிற்றி
	குறவர், குறத்தியர், கானவர்	இடையர், இடைச்சியர், ஆயர், ஆய்ச்சியர்	உழுவர், உழுத்தியர், கடையர், கடைசியர்	நுளையர், நுளைச்சியர், பரதர், பரத்தியர்,	எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர்
புள்	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோ ழி	நாரை, மகன்றில், அன்னம்	கடற்காகம்	புறா, பருந்து, கழுகு
விலங்கு	சிங்கம்,	மான்,	எருமை,	சுறாமீன்	செந்நாய்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - IV & VAO EXAM

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

	புலி, கரடி, யானை	முயல்	நீர்நாய்		
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி	பேரூர், மூதூர்	பாக்கம், பட்டினம்	குறும்பு
நீர்	அருவி நீர், சுனைநீர்	குறுஞ்சு னை கானாறு	ஆற்று நீர், கிணற்று நீர், குளத்து நீர்	உவர்நீர்க் கேணி, சுவர் நீர்க்கேணி	நீரில்லாக் குழி, கிணறு
பூ	வேங்கை, காந்தள், குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவம், தோன்றி	தாமரை, குவளை	நெய்தல், தாழை	குராஅம்பு, மராம்பு
மரம்	சந்தனம், தேக்கு, அகில், மூங்கில்	கொன்றை, காயா, குருந்தம்	மருதம், வஞ்சி, காஞ்சி	புன்னை, ஞாழல்	பாலை, உழிஞை, ஓமை
உணவு	மலைநெல், தீனை, மூங்கிலரிசி	வரகு, சாமை, முதிரை	செந்நெல், வெண்ணெல்	உப்பும மீனும் விற்றுப் பெற்ற பொருள்	வழியிற் பறித்த பொருள்
பறை	தொண்டக ப் பறை	ஏறுகோட்ப றை	நெல்லரிக்கி ணை, மணமுழவு	மீன்கோட் பறை, நாவாய்ப் பம்பை	துடி
யாழ்	குறிஞ்சி யாழ்	முல்லையா ழ்	மருதயாழ்	விளரியாழ்	பாலையா ழ்
பண்	குறிஞ்சிப் பண்	சாதாரிப் பண்	மருதப் பண்	செவ்வழிப்ப ண்	பஞ்சுரப்ப ண்
தொழில்	வெறியாட ல், மலை நெல்	சாமை, வரகு விதைத்தல்,	வயலில் களை கட்டல், நெல்லரிதல்	உப்பு உண்டாக்கல், விற்றல், மீன்	போர் செய்தல் சூறையாட

விதைத்தல் , தேன் எடுத்தல், கீழங்கு அகழ்தல்	களைகட்ட ல், அரிதல்		பிடித்தல், உணக்கல்	ல்
--	-----------------------	--	-----------------------	----

அகநானூறு - அம்மூவணார்

மக்கள் வாழும் சூழலுக்குத் தக்கவாறு அமையக்கூடிய தன்மை உடையது தொழில். பழந்தமிழர்களின் தொழில் நிலத்தின் இயல்பைச் சார்ந்து அமைந்திருந்தது. இன்றும் கடற்கரையில் வாழும் மக்கள் மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். பண்டைய நெய்தல் நிலமக்கள் தங்கள் வாழிடத்தில் உள்ள வளங்களைப் பயன்படுத்தித் தொழில் செய்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் வணிகம் செய்த செய்தியைச் சங்கப்பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர்
 இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
 வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
 என்றாழ் விடர குன்றம் போகும்
 கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள்
 சில்கோல் எல்வளை தெளிர்ப்ப வீசி
 நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பெனச்
 சேரி விலைமாறு கூறலின் மனைய
 விளியறி குமலி குரைப்ப, வெரீஇய
 மதர்கயல் மலைப்பின் அன்னகண் எனக்கு,
 இதைமுயல் புனவன் புகைநீழல் கடுக்கும்
 மாமூது அள்ளல் அழுந்திய சாகாட்டு
 எவ்வந் தீர வாங்குந்தந்தை
 கைபுண் பகட்டின் வருந்தி
 வெய்ய உயிர்க்கும் நோயாகின்றே.

திணை : நெய்தல்

கூற்று : தலைமகன் பாங்கற்கு உரைத்தது.

சொல்லும் பொருளும்

வேட்டம் – மீன் பிடித்தல்; கழி – உப்பங்கழி; செறு – வயல்; கொள்ளை – விலை ;
என்றாழ் – சூரியனின் வெப்பம் ; விடர – மலைவெடிப்பு ; கதழ் – விரைவு; உமணர் –
உப்பு வணிகர்; எவ்வளை- ஒளிரும் வளையல்; தெளிர்ப்ப – ஒலிப்பு; விளிஅறி-
குரல்கேட்ட; குமலி – நாய்; வொர்இய- அஞ்சிய; மதர்கயல்- அழகிய மீன்; புனவன் -
கானவன்; அள்ளல் – சேறு; பகடு- எருது.

பாடலின் பொருள்

பரதவர், பெரிய கடல் பரப்பில் மீன் வேட்டையாடுவர். நிலப்பரப்பில் உப்பளங்களில்
உழவு செய்யாமலே உப்பு விளைவிப்பர். அந்த வெண்ணிறக் கல்உப்பை, உப்பு
வணிகர் தங்களது வண்டியில் ஏற்றிச்செல்வர். வண்டியில் பூட்டிய எருதுகளை
விரட்டக் கையில் தாழ்கோல் வைத்திருப்பர். கோடைக்காலத்தின் வெப்பத்தால்
பிளவுபட்ட பாறைக் குன்றைக் கடந்து தொலைவில் உள்ள ஊர்களில் விற்பனை
செய்வர்.

அத்தகைய உமணர் ஒருவரின் மகள், அழகும் இளமையும் வாய்ந்தவள். அவள்
தன்கைகளில் அணிந்திருந்த அழகிய வளையல்கள் ஒலிக்கத் தெருவில் கைகளை
வீசி நடந்து சென்றாள். அங்கு 'உப்புக்கு மாற்றாக நெல்லைத் தந்து உப்பினைப்
பெற்றுக்கொள்ள வாரீரோ!' என்று கூவினாள். அவள் கூவுவதைக் கேட்டு வீட்டில்
உள்ள நாய் இது வேற்றுக் குரலென்று குரைத்தது. அதனை எதிர்பாராத
அப்பெண்ணின் கண்கள் இரண்டும் அச்சத்தால் மீன்கள் தம்முள் போர் செய்வது
போல் மருண்டன.

மருண்ட அப்பெண்ணின் கண்களை நான் அங்குக் கண்டேன். புதிதாகத்
தினைப்புனம் அமைக்கும் கானவர் பழையபுனத்தைத் தீயிட்டு எரிப்பர். அப்பொழுது
உண்டாகும் கரும்புகை போன்ற கருஞ்சேற்றில் அப்பெண்ணுடைய தந்தையின்,
உப்பு ஏற்றிச்செல்லும் வண்டி சிக்கிக்கொண்டது. அவ்வண்டியைச் சேற்றிலிருந்து
துன்பத்துடன் மீட்க முயன்ற எருதிற்கு அவள் தந்தை உதவிசெய்தார். அந்த எருது
அடைந்த துன்பம் போல, அவள் கண்களால் நான் துன்புற்றேன்.

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

உள்ளுறை: 'வண்டியை இழுக்கும்எருதுகளின் துன்பத்தைத் தந்தை போக்கியது போல, தலைவியைக் கண்டதனால் எனக்கேற்பட்ட துன்பத்தை நீ போக்குதற்கு உரியவன்' என்று தலைவன் பாங்கனிடம் உள்ளுறுத்துக் கூறினான். எருதைத் தலைவனுக்கும் தந்தையைப் பாங்கனுக்கும் உப்பின் எடையால் எருது வருந்தும் நிலையைக் காதல் வருத்தத்திற்கும் உள்ளுறையாக வைத்துப் பாடல் புனையப்பட்டுள்ளது.

இலக்கணக் குறிப்பு

பெருங்கடல் - பண்புத்தொகை; உழாஅது - செய்யுளிசை அளபெடை; வொய்ய - சொல்லிசை அளபெடை.

உறுப்பிலக்கணம்

செய்த - செய் + த் + அ , செய் - பகுதி, த் - இறந்தகால இடை நிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி.

சாற்றி - சாற்று + இ, சாற்று - பகுதி, இ - வினையெச்ச விகுதி.

புணர்ச்சி விதி

பெருங்கடல் - பெருமை + கடல்

விதி: 'ஈறுபோதல்' - பெரு + கடல்

விதி: 'இனமிகல்' - பெருங்கடல்

நூல்வெளி

பாடல்வைப்பு முறையில் பாடல் எண்ணிற்கு ஏற்பத் திணைகள் வரிசையாக வைத்துத் தொகுக்கப்பட்ட நூல் அகநானூறு. இது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல் மூன்று பிரிவுகளை உடையது. களிற்றியானைநிரையில் 120, மணிமிடை பவளத்தில் 180, நீத்திலக்கோவையில் 100 எனப் பாடல்கள் உள்ளன. அகப்பாடல்கள் மட்டுமே பாடியவர்களுள் ஒருவர் அம்மூவனார்; நெய்தல் திணை பாடல்களைப் பாடுவதில் வல்லவர். இவரின் பாடல்கள் எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு ஆகியவற்றிலும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பழங்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் சந்தைக்குரிய உற்பத்திப் பொருளாக உப்பு விளங்கியது. உப்பு விளையும் களத்திற்கு 'அளம்' என்று பெயர். பிற நிலங்களில்

கிடைக்கும் பொருள்களை உமணர்கள் உப்பிற்குப் பண்டமாற்றாகப் பெற்றனர்.

உப்பங்கழி

கடலுக்கு அருகில் மணல் திட்டுகளில் கடல்நீர் தேங்கியிருக்கும் பகுதிக்கு 'உப்பங்கழி' எனப் பெயர். கடல்நீரைப் பாத்திகளில் தேக்கி வெயிலில் ஆவியாக்கி உப்புப் படிவதற்கு ஏற்றவகையில் அமைக்கப்பட்ட இடத்தை உப்பளம் என்கிறோம். ஆடை போல் படியும் இந்த உப்பைக் கூட்டிச் சேகரித்து, பக்குவப்படுத்தி விற்பனைக்கு அனுப்புவர்.

3. நற்றிணை

வளமையும் வறுமையும் வாழ்க்கையென்னும் நாணயத்தின் இருபக்கங்களாகும். வறுமையில் செம்மையாய் வாழ அறிவுறுத்துவது கல்வி. இம்மாண்பு சிலருக்கு இயல்பிலேயே கைகூடும். வளமான மனையில் பிறந்த பெண்ணொருத்தி, குறைந்த வளமுடைய தலைவன் வீட்டிலும் தன்னிலை மாறாது வறுமையிற் செம்மையாய் வாழ்கின்ற காட்சியைப் படம் பிடிக்கிறது நற்றிணையின் இப்பாடல்.

பிரசம் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால்
விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்
புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்
உண்என்று ஒக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர்
முத்தரிப் பொற்சிலம்பு ஒலிப்பத் தத்துற்று
அரிநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர்
பரீஇ மெலிந்துஒழியப் பந்தர் ஓடி
ஏவல் மறுக்கும் சிறுவிளை யாட்டி
அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுணர்ந்தனள் கொல்
கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
ஒழுகநீர் நுணாங்கறல் போலப்
பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறு மதுகையளே.

- போதனார்

திணை : பாலை

துறை : மகள் நிலை உரைத்தல்

கூற்று : தலைவி இல்லறம் ஆற்றும் செவ்வியைப் பாராட்டிச் செவிலித்தாய் நற்றாயிடம் கூறியது.

கூற்று விளக்கம்: திருமணம் முடிந்து கணவன் வீட்டில் வசிக்கும் தலைவியைக் காணச் சென்றுவந்த செவிலி, நற்றாயிடம் மகள் வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்வதைச் சொல்லி, இத்தகைய இல்லற அறிவை எப்படிப் பெற்றாள் என வியந்து கூறுதல்.

தித்திக்கும் தேனும் பாலும்
பொற்கிண்ணத்தில் கலங்க
ஒருவாய் சுவைக்க வும் ஒவ்வாமை காட்டி
முத்துப் பந்தலில் ஓடி விளையாடி
மூச்சிறைக்க வைத்த செல்லச் சிறுமகள்
மலர்ச்செண்டும் தோற்க வளமனை சாடி
மறுகை மறுத்து மறைவாள் அன்று

இன்றோ
ஒருநேர உணவே அமிழ்தென நுகரும்
பெருந்தனப் பாங்கு பெற்றது எங்கே?
இல்லவன் செவ்வத்து இருப்புக்கு ஏற்ப
பிறரை நயவாப் பொருளியல் பெருமிதம்
பேரறிவு ஒழுக்கம் பெற்றது எப்படி?

துறை விளக்கம்:

“மகள் நிலை உரைத்தல்” என்பது தலைவனோடு உடன்போகிய விளையாட்டுப் பருவம் மாறாத மகள் இல்லறம் ஆற்றும் பாங்கை நற்றாயிடம் செவிலித்தாய் எண்ணிக் கூறுவது. இத்துறை “மனைமருட்சி” என்றும் கூறப்படும்.

சொல்லும் பொருளும்

பிரசம் - தேன்; புடைத்தல் - கோல்கொண்டு மிரட்டுதல்; கொழுநன் குடி - கணவனுடைய வீடு; வறன் - வறுமை; கொழுஞ்சோறு - பெருஞ்செல்வம்; உள்ளாள் - நினையாளி; மதுகை - பெருமிதம்.

பாடலின் பொருள்

“நம் வீட்டில் தேன் கலந்த இனிய பால் உணவை ஒளிமிக்க பொற்கலத்தில் இட்டுச் செவிலித்தாயர் ஒரு கையில் ஏந்தி வருவர். நம் மகளை உண்ண வைப்பதற்காக இன்னொரு கையில் பூச்சுற்றிய மென்மையான சிறு கோலை வைத்திருப்பார். வீட்டின் முற்றத்தில் பந்தரின் கீழ் ‘இதை உண்பாயாக’ எனச் செல்லமாக அக்கோலால் அடித்து வேண்டுவார். மகளோ, ‘நான் உண்ணேன்’ என மறுத்து முத்துப்பரல்கள் இட்ட பொற்சிலம்பு ஒலிக்க அங்குமிங்கும் ஓடுவாள். செவிலித்தாயர் அவளைப் பின்தொடர முடியாமல் நடை தளர்ந்து நிற்பார். இப்படிப்பட்ட விளையாட்டுப் பெண், நம் மகள். இவள் எப்படி இப்போது இத்தகைய அறிவையும் இல்லற நடைமுறையும் கற்றாள்? தான் மணந்துகொண்ட கணவன் வீட்டில் வறுமையுற்ற நிலையிலும் தன் தந்தையின் வீட்டில் பெற்ற வளமான உணவினைப் பற்றி நினைத்துப் பாராள். ஓடுகின்ற நீரிலே கிடக்கும் நுண்மணலில் இடைவெளி இருப்பதுபோல் ஒரு பொழுது இடைவெளி விட்டு ஒரு பொழுது உண்ணும் வன்மை பெற்றிருக்கிறாள். இது என்ன வியப்பு?”

இலக்கணக் குறிப்பு

வெண்சுவை, தீம்பால் - பண்புத்தொகைகள்; விரிகதிர், ஒழுகுநீர் - வினைத்தொகைகள்; பொற்கலம், பொற்சிலம்பு - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைகள்; கொண்ட - பெயரெச்சம்; அறிவும் ஒழுக்கமும் - எண்ணும்மை; பந்தர் - பந்தல் என்பதன் ஈற்றுப்போலி.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

மெலிந்து - மெலி + த்(ந்) + த் + உ

மெலி - பகுதி; த் - சந்தி, ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

மறுத்து - மறு + த் + த் + உ

மறு - பகுதி; த் - சந்தி; த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி..

புணர்ச்சி விதி

சிறுகோல் - சிறுமை + கோல்; ஈறு போதல் - சிறுகோல்

பொற்சிலம்பு - பொன் + சிலம்பு; ணன வல்லினம் வர ட ற வும் - பொன்சிலம்பு.

நூல்வெளி

நற்றிணை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்துப் போற்றப்படுவதாகும்; 'நல்ல திணை' என்ற அடைமொழியால் போற்றப்படும் சிறப்பினை உடையது. இது, நானூறு பாடல்களைக் கொண்டது. 9 அடிகளைச் சிற்றெல்லையாகவும் 12 அடிகளைப் பேரெல்லையாகவும் கொண்டது. நற்றிணையைத் தொகுப்பித்தவன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி. இதன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். போதனார்: சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் 110ஆம் பாடலை மட்டும் பாடியுள்ளார். நற்றிணையின் பேரெல்லை 12 அடி. விதிவிலக்காக 13 அடிகளைக் கொண்டதாக இவரது பாடல் அமைந்துள்ளது.

நற்றிணை

(தோழி, தலைமகளிடம் கூறியது.)

அரிகால் மாறிய அங்கண் அகல்வயல்

மறுகால் உழுத ஈரச் செறுவின்

வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல

மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர

நெடிய மொழிதலும் கடிய ஊர்தலும்

செல்வம் அன்றுதன் செய்வினைப் பயனே

சான்றோர் செல்வம் என்பது சேர்ந்தோர்

புன்கண் அஞ்சும் பண்பின்

மென்கண் செல்வம் செல்வமென் பதுவே.

- மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்

பொருள் :

உழுவர், நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்த பின்னர், அகன்ற அழகிய வயலை மறுபடியும் பயிர்செய்ய உழுதனர்; பனையோலைப் பெட்டியில் விதை கொண்டுசென்று ஈரமுள்ள அந்நிலத்தில் விதைத்தனர். பின்னர், அவர்கள் அங்குள்ள நீர்நிலைகளில் பல்வகை மீன்களைப் பிடித்து அப்பெட்டியில் கொண்டு வருகின்ற புதுவருவாயினை உடைய மருத நிலத்தலைவனே!

அரசால் சிறப்புச் செய்யப் பெறுதலும், யானை, தேர், குதிரை முதலிய ஊர்திகளில் அவ்வரசர் முன்னிலையில் விரைந்து செல்லுதலும் செல்வச் சிறப்பன்று. அஃது, அவரவர்தம் முன்வினைப் பயனே. தன்பால் புகலிடம் தேடிவந்த எளியோரைக் கைவிடாமல் காக்கும் மென்மையான பண்பே செல்வமெனச் சான்றோர் கூறுவர்.

சொற்பொருள் :

அரி - நெற்கதிர்; செறு - வயல்; யாணர் - புதுவருவாய்; வட்டி - பனையோலைப் பெட்டி; நெடிய மொழிதல் - அரசரிடம் சிறப்புப் பெறுதல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : சென்ற வட்டி - பெயரெச்சம்; செய்வினை - வினைத்தொகை; புன்கண், மென்கண் - பண்புத்தொகைகள், ஊர (ஊரனே) - விளித்தொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் :

சென்ற - செல் (ன்) + ற் + அ. செல் - பகுதி, ல் ன் ஆனது விகாரம், ற் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி; சேர்ந்தோர் - சேர் + த் (ந்) + த் + ஓர். சேர் - பகுதி, த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, ஓர் - படர்க்கை பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பிரித்தறிதல் :

அங்கண் - அம் + கண்; பற்பல - பல + பல; புன்கண் - புன்மை + கண்; மென்கண் - மென்மை + கண்.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

மிளை என்னும் ஊரில் பிறந்தவராதலால், மிளைகிழான் நல்வேட்டனார் என்னும் பெயர் பெற்றார். இவர், ஐந்திணைகளைப் பற்றியும் பாடல் இயற்றியுள்ளார். இவர்

பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு பாடலும் குறுந்தொகையில் ஒன்றுமாக ஐந்து பாடல் உள்ளன. இவர் சங்ககாலத்தவர்.

நூற்குறிப்பு :

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்கநூல்கள் எனப் போற்றப்படுவன. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவதும், 'நல்' என்று அடைமொழி கொடுத்துப் போற்றப்படுவதும் நற்றிணையே. இஃது அகத்திணை நூலாகும்.

நற்றிணை பல்வேறு காலங்களில், புலவர் பலரால் பாடப்பெற்ற பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல். ஓரறிவு உயிர்களையும் விரும்பும் உயரிய பண்பு, விருந்தோம்பல், அறவழியில் பொருளீட்டல் முதலிய தமிழர்தம் உயர் பண்புகளைத் தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்தியம்பும் நூலிது. இதில், ஐந்திணைக்குமான பாடல்கள் உள்ளன. இதிலுள்ள பாடல்கள், ஒன்பது அடிச் சிற்றெல்லையும் பன்னிரண்டு அடிப் பேரெல்லையும் கொண்டவை.

இப்பாடல்களைத் தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதி. நற்றிணைப் பாடல்கள் நானூறு; பாடினோர் இருநூற்றொழுபத்தைவர். நம் பாடப்பகுதி, நற்றிணையிலுள்ள இருநூற்றுப் பத்தாவது பாடல்.

4. குறுந்தொகை - பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று மனிதம் பேசிய சங்கக் கவிதைகள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மாண்புகளைக் காட்டும் காலக் கண்ணாடியாய்த் திகழ்வன. அவற்றுள் ஒன்றான குறுந்தொகை ஓர் அக இலக்கிய நூலாகும்; அதன் சிறப்புக் கருதியே 'நல்ல குறுந்தொகை' என்று அழைக்கப்படுகிறது; குறுந்தொகைப் பாடல்கள் பலவும் இயற்கைக் காட்சிகள் மூலம் அன்பின் வளத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவன. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் துயரைத் துடைக்கத் தோழி ஆறுதல் கூறுவதாக அமைந்த ஒரு பாடல் மனிதத்தை உணர்த்துகிறது.

நசை பெரிது உடையார்; நல்கலும் நல்குவர்

பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்

மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்

அன்பின தோழி அவர் சென்ற ஆறே.

பேரன்பு உடையவன் பெரிதுனக்குத் தருவான்

பொருள்தேடச் சென்றவன் பறந்தோடி வருவான்

பசித்தீ அணைக்க மெல்லிய யாமரக்

கிளையொடித்து உதவும் யானைக் காட்சியே

உன்நினைவு தூவி இங்கவனை அழைத்துவரும்

மலரினும் மெல்லியளே மனக்கவலை கொள்ளாதே

திணை: பாலை

துறை: தலைவன் விரைந்து வருவான் எனத் தோழி தலைவியை ஆற்றியது.

சொல்லும் பொருளும்

நசை-விருப்பம்; நல்கல் -வழங்குதல்; பிடி- பெண்யானை; வேழம் -ஆண்யானை;

யா-ஒரு வகை மரம், பாலை நிலத்தில் வளர்வது; பொளிக்கும் -உரிக்கும்; ஆறு-வழி.

பாடலின் பொருள்

தோழி தலைவியிடம், "தலைவன் உன்னிடம் மிகுந்த விருப்பம் உடையவன். அவன் மீண்டும் வந்து அன்புடன் இருப்பான். பொருள் ஈட்டுதற்காகப் பிரிந்து சென்ற வழியில், பெண் யானையின் பசியைப் போக்க, பெரிய கைகளை உடைய ஆண்யானை, மெல்லிய கிளைகளை உடைய 'யா' மரத்தின் படடையை உரித்து, அதிலுள்ள நீரைப் பருகச்செய்து தன் அன்பை வெளிப்படுத்தும்' (அந்தக் காட்சியைத் தலைவனும் காண்பான்; அக்காட்சி உன்னை அவனுக்கு நினைவுபடுத்தும். எனவே, அவன் விரைந்து உன்னை நாடி வருவான். வருந்தாது ஆற்றியிருப்பாயாக) என்று கூறினாள்.

இப்பாடலில் இறைச்சி அமைந்துள்ளது.

இலக்கணக் குறிப்பு

களைஇய - சொல்லிசை அளபெடை, பெருங்கை , மென்சினை - பண்புத்தொகைகள்,

பொளிக்கும் - செய்யும் என்னும் வினைமுற்று.

பிடிபசி - ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை, அன்பின - பலவின்பால் அஃறிணை வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

உடையர் = உடை + ய் + அர்

உடை - பகுதி; ய் - சந்தி (உடம்படுமெய்); அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பொளிக்கும் = பொளி + க் + க் + உம்

பொளி - பகுதி; க் - சந்தி; க் - எதிர்கால இடைநிலை; உம் - வினைமுற்று விகுதி.

நூல் வெளி

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று குறுந்தொகை. இது, தமிழர் வாழ்வின் அகப்பொருள் நிகழ்வுகளைக் கவிதையாக்கிக் கூறுகிறது; கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக 401 பாடல்களைக் கொண்டது. இதன் பாடல்கள் நான்கடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் கொண்டவை. 1915ஆம் ஆண்டு செளரிப்பெருமாள் அராங்கனார் முதன் முதலில் இந்நூலைப் பதிப்பித்தார். நமக்குப் பாடமாக வந்துள்ளது 37ஆவது பாடல் ஆகும். இப்பாடலின் ஆசிரியர் 'பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ'. இவர் சேர மரபைச் சேர்ந்த மன்னர்; கலித்தொகையில் பாலைத் தீணையைப் பாடியதால் 'பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ' என அழைக்கப் பெற்றார்.

குறுந்தொகை

அன்பும் அறனும் விளையும் திருமண வாழ்வைத் தலைவி விரும்புவதையும் இரு மனம் இணையும் திருமணத்தை உறுதிசெய்ய இரு வீட்டார் முனைவதையும் அகத்திணை இலக்கணத்தின் இலக்கியமாய் விளங்கும் குறுந்தொகை இப்பாடல்வழிக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்

பிரிந்தோர்ப் புணர்ப்போர் இருந்தனர் கொல்லோ

தண்டுடைக் கையர் வெண்டலைச் சிதவலர்

நன்றுநன் றென்னும் மாக்களோடு

இன்றுபெரிது என்னும் ஆங்கணதவையே.

- வெள்ளிவீதியார்

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

தோழி, நீ வாழி! நானறிய ஒன்று சொல்.

(உன் இதயம் உள்ளவன் தான்முயன்று தேடி)

இன்று கொடுத்த ஈடிலாப் பரிசும்

நன்று நன்றென நம்மூர்ப்

பொது அவையில் சொன்ன

முதுபெரும் சான்றோர்போல்

பிரிந்தோரைச் சேர்ப்போர் இருந்தாரோ அன்றும்.

திணை: குறிஞ்சித்திணை

துறை : தலைவன் சான்றோரைத் தலைவியின் தமர்பால் மணம் பேசி வரவிடுப்ப, தன் தமர் மறுப்பாரோ என்று அஞ்சிய தலைவியை நோக்கி, “தலைவன் வரைவை நமர் ஏற்றுக்கொண்டனர்; நீகவலை ஒழிவாயாக” என்று தோழி கூறியது.

துறை விளக்கம்: தலைவன் தலைவியை மணம் முடிப்பது பற்றிப் பேச, சான்றோரை அனுப்புகிறான். தலைவி, அப்போது எங்கே தன் பெற்றோர் மணம் பேச மறுத்துவிடுவார்களோ என்று கலங்குகிறாள். இந்நிலையில் தோழி அவளிடம் தலைவனின் தரப்பைத் தலைவியின் பெற்றோர் ஏற்றுக்கொண்டனர் என்று தேற்றுகிறாள்.

சொல்லும் பொருளும்

சிதவல் - தலைப்பாகை, தண்டு - ஊன்றுகோல்

பாடலின் பொருள்

(ஊர் மக்களின் அவையில் முன்பு பலமுறை தலைவனின் பரிசுப் பொருட்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டன.) “தலைவி! இன்றோ தலைப்பாகை அணிந்து கையில் தண்டுடன் இருக்கும் முதியவர்கள் மூலமாகத்தலைவன் (போது மென்று சொல்லத்தக்க அளவு பரிசுப் பொருட்களைக் கொண்டு வந்து அவைமுன் வைத்துள்ளான்) மணம் பேசச் செய்துள்ளான். அவையில் இருந்த தலைவியின் உறவினரும் கண்டு, ‘நன்று நன்று’ என்று கூறி மகிழ்ந்தனர். நம்முடைய ஊரில் முன்பெல்லாம் பரிசுத்தொகை போதவில்லை என்பதற்காகப் பிரித்துவிடப்பட்ட தலைவன் தலைவியரைச் (போதிய

பரிசுத்தொகை கிடைத்தவுடன்) சேர்த்து வைப்போர் இருந்தனர்தானே?” என்று தோழி கூறுகிறாள்.

இப்பாடல் நேரிசை ஆசிரியப்பா வகையைச் சார்ந்தது.

இலக்கணக்குறிப்பு

பிரிந்தோர் - வினையாலணையும் பெயர்; நன்றுநன்று - அடுக்குத்தொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

பிரிந்தோர் - பிரி + த்(ந்) + த் + ஓர்

பிரி - பகுதி; த் - சந்தி 'ந்' ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; ஓர் - பலர்பால் வினைமுற்று விசுதி.

புணர்ச்சி விதி

தண்டுடை - தண்டு + உடை

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டோடும் தண்ட் + உடை.

உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே. தண்டுடை

நூல்வெளி

குறுந்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக, அகத்திணை சார்ந்த 401 பாடல்களை உடையது. “நல்ல குறுந்தொகை” எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படுவது. உரையாசிரியர்கள் பலராலும் அதிகமாக மேற்கோள் காட்டப்பட்ட நூல். ஆதலால் இந்நூலே முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ ஆவார். இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ஆவார்.

வெள்ளிவீதியார் சங்ககாலப் பெண்புலவர்களுள் ஒருவர். சங்கத்தொகை நூல்களில் 13 பாடல்கள் இவரால் பாடப்பட்டவை.

குறுந்தொகை

நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரள வின்றே சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

-தேவகுலத்தார்

பொருள்: மலைப்பகுதியிலுள்ள குறிஞ்சியின் கரிய கொம்புகளில் குறிஞ்சிப்பூக்கள் பூத்திருக்கின்றன. அப்பூக்களிலிருந்து வண்டுகள் தேனைத் திரட்டுவதற்கு இடமாகிய நாட்டை உடையவன் தலைவன். அத்தலைவனோடு 'யான்கொண்ட நட்பானது நிலத்தைவிடப் பெரியது; வானத்தைவிட உயர்ந்தது; கடலைவிட ஆழமானது' எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

சொற்பொருள்: நீர் - கடல்; கருங்கோல் - கருமை நிறமுடைய கொம்பு; உயர்ந்தன்று - உயர்ந்தது; அளவின்று - அளவினையுடையது.

இலக்கணக்குறிப்பு : நிலத்தினும், வானினும், நீரினும் - உயர்வுச்சிறப்பும்மைகள்; கருங்கோல், பெருந்தேன் - பண்புத்தொகைகள்.

பிரித்தறிதல்: ஆரளவு = அருமை + அளவு; கருங்கோல் = கருமை + கோல்; பெருந்தேன் = பெருமை + தேன்.

நூற்குறிப்பு :

குறுமை + தொகை = குறுந்தொகை. குறைந்த அடியளவால் பாடப்பெற்ற பாடல்களின் தொகுப்பே குறுந்தொகை. இந்நூல், எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இதில், கடவுள் வாழ்த்துடன் நானூற்றொரு பாடல்கள் உள்ளன. அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களைப் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த புலவர்கள் பாடியுள்ளார்கள். இப்பாடல்கள் குறைந்த அளவாக நான்கடிகளையும் அதிக அளவாக எட்டு அடிகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலாசிரியர் குறித்த செய்திகள் கிடைக்கவில்லை. இந்நூல் வாயிலாகப் பண்டைத்தமிழரின் இவ்வாழ்க்கை, ஒழுக்கம், மகளிர் மாண்பு, அறவுணர்வு முதலியவற்றை அறியலாம்.

5. ஊங்குறுநூறு

இல்லைத்தில் அன்பும் அறனும் சிறக்க வேண்டித் தலைவன் பொன்னும் பொருளும் ஈட்ட வெளியூர் செல்வது பற்றிப் பல சங்கப் பாடல்கள் பேசுகின்றன. மக்கள்

வாழ்வோடு இயைந்த மலர்கள், தலைவனின் வரவைத் தலைவிக்கு அறிவிக்கும் பாடலிது.

ஆடுகம் விரைந்தே

காயா கொன்றை நெய்தல் முல்லை

போதவிழ் தளவமொடு பிடவலர்ந்து கவினிப்

புவணி கொண்டன்றால் புறவே

பேரமர்க் கண்ணி ஆடுகம் விரைந்தே

- பேயனார்

(சொன்ன காலத்துக்கும் முன்பே வந்தேன்

சொல்லாமல் சொல்லும் மலர்களைக் கண்டேன்)

அகன்ற கடைவிழி உடையவளே

காயா கொன்றை நெய்தல் முல்லை

செம்முல்லை பிடவமாய்க்

கொல்லைப் புறத்தில் கொட்டிக்கிடக்கும்

பேரமுகப் பூக்களின் பாடலைக்

கொண்டாடி மகிழ்வோம் விரைந்தோடி வா.

திணை – முல்லை

துறை - பருவங் (கார் காலம்) குறித்துப் பிரிந்த தலைமகன், அப்பருவத்திற்கு முன்னே வந்தமை தோன்ற தலைவிக்கு உரைத்தது.

சொல்லும் பொருளும்

காயா, கொன்றை, நெய்தல், முல்லை, தளவம், பிடவம் – மழைக்கால மலர்கள்;

போது – மொட்டு; அலர்ந்து – மலர்ந்து; கவினி – அழகுற.

பாடலின் பொருள்

[பொருளீட்டுவதற்காக வெளியூர் சென்றான் தலைவன். அவன், தான் வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுச் சென்ற காலத்திற்கு முன்னரே வீட்டிற்குத் திரும்புகிறான். வருவதாகக்

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

கூறிச் சென்ற மழைக்காலம் முடியும் முன்னே வந்துவிட்டதனை உணர்த்த நினைக்கிறான்.] ”பெரிய அழகிய கண்களையுடையவளே! அழகிய மாலை நேரத்தில் முல்லை நிலத்தில் காயா, கொன்றை, நெய்தல், முல்லை, செம்முல்லை, பிடவம் ஆகிய மலர்கள் பூத்திருக்கின்றன. அப்பூக்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்து ஆட, 'விரைந்து வா' “(என்று தலைவன் தன் தலைவியை அழைக்கிறான் .)

இலக்கணக்குறிப்பு

ஆல் - அசைநிலை; கண்ணி - அண்மை விளிச்சொல்; ஆடுகம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

அலர்ந்து - அலர் + த் (ந்) + த் + உ

அலர் - பகுதி; த் - சந்தி, (ந் ஆனது விகாரம்); த் - இறந்தகால இடைநிலை; உ - வினையெச்ச விகுதி.

நூல்வெளி

ஐந்து + குறுமை + நூறு = ஐங்குறுநூறு. மூன்றடிச் சிற்றெல்லையும் ஆறடிப் பேரெல்லையும் கொண்ட அகவற்பாக்களால் ஆன நூல். திணை ஒன்றிற்கு நூறு பாடல்களாக, ஐந்து திணைகளுக்கு ஐந்நூறு பாடல்கள் கொண்டது. ஐந்து திணைகளைப் பாடிய புலவர்கள்: குறிஞ்சித்திணை - கபிலர், முல்லைத்திணை - பேயனார், மருதத்திணை - ஓரம்போகியார், நெய்தல் திணை - அம்மூவனார், பாலைத்திணை - ஒதலாந்தையார். ஐங்குறுநூற்றின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்க்கிழார். தொகுப்பித்தவர் யானைக்கடசேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

பேயனார், சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் இயற்றிய 105 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

6. கவித்தொகை**பாடறிந்து ஒழுகுதல்**

*ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்
 போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
 பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்
 அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை
 அறிவு எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்
 செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை
 நீறை எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
 முறை எனப்படுவது கண்ஓடாது உயிர் வெளவல்
 பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்*

சொல்லும் பொருளும்

அலந்தவர் – வறியவர்; கிளை – உறவினர்; செறாஅமை – வெறுக்காமை; பேதையார் – அறிவற்றவர்; நோன்றல் – பொறுத்தல்; மறாஅமை – மறவாமை; போற்றார் – பகைவர்; பொறை – பொறுமை.

பாடலின் பொருள்

இவ்வாழ்வு என்பது வறியவர்களுக்கு உதவி செய்தல். பாதுகாத்தல் என்பது அன்புடையோரைப் பிரியாது வாழ்தல். பண்பு எனப்படுவது சான்றோர் காட்டிய வழியில் நடத்தல். அன்பு எனப்படுவது உறவினர்களோடு வெறுப்பின்றி வாழ்தல். அறிவு எனப்படுவது அறிவற்றவர் கூறும் சொற்களைப் பொறுத்தல். செறிவு எனப்படுவது முன் சொன்ன வாக்கை மறுக்காமல் காப்பாற்றுதல். நீறை எனப்படுவது மறைபொருளைப் பிறர் அறியாமல் காத்தல். நீதிமுறை எனப்படுவது குற்றம் செய்தவருக்கு உரிய தண்டனை வழங்குதல். பொறுமை எனப்படுவது தம்மை இகழ்வாரையும் பொறுத்தல். நாம் ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய பண்புநலன்களைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும்.

நூல் வெளி

கலித்தொகை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இது கலிப்பா என்னும் பாவகையால் ஆன நூல்; நூற்று ஐம்பது பாடல்களைக் கொண்டது. குறிஞ்சிக்கலி, முல்லைக்கலி, மருதக்கலி, நெய்தற்கலி, பாலைக்கலி என்னும் ஐந்து பிரிவுகளை உடையது. கலித்தொகையைத் தொகுத்த நல்லந்துவனார் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். நெய்தற்கலிப் பாடல்களை இயற்றியவரும் இவரே.

கலித்தொகை

ஆற்றுதல் என்பதுஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்

போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

பண்பெனப் படுவது பாடுஅறிந்து ஒழுகுதல்

அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாஅமை

அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல்

செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை

நிறையெனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை

முறையெனப் படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்

பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்.

- நல்லந்துவனார்

பொருள் : இல்வாழ்வென்பது வருந்தி வந்தோர்க்கு உதவுதல். பாதுகாப்பதென்பது அன்புடையோரைப் பிரியாது வாழ்தல். பண்பெனப்படுவது சான்றோர் வழி அறிந்து ஒழுகுதல். அன்பெனப்படுவது சுற்றம் தழுவி வாழ்தல். அறிவெனப்படுவது அறிவிலார் சொல் பொறுத்தல். நெருக்கம் எனப்படுவது கொடுத்த வாக்கைக் காத்து நின்றல். நிறைவு எனப்படுவது பிறர்அறியாது மறைபொருள் காத்தல். நீதிமுறைமை எனப்படுவது ஒருபால் கோடாது ஒறுத்தல். பொறுமை எனப்படுவது இகழ்வாரையும் பொறுத்துக் கொள்ளல்.

சொற்பொருள் : கிளை - சுற்றம்; நோன்றல் - பொறுத்தல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : ஒழுகுதல், நோன்றல், பொறுத்தல் -தொழிற்பெயர்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் :

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

ஆற்றுதல் - ஆற்று + தல், ஆற்று - பகுதி, தல் - தொழிற்பெயர் விகுதி; புணர்ந்தார் - புணர் + த் (ந்) + த் + ஆர், புணர் - பகுதி, த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி; பிரியாமை - பிரி + ய் + ஆ + மை, பிரி - பகுதி, ய் - சந்தி, ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை, மை - தொழிற்பெயர் விகுதி; அறிந்து - அறி + த் (ந்) + த் + உ, அறி - பகுதி, த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விகுதி; ஒழுகுதல் - ஒழுகு + தல், ஒழுகு - பகுதி, தல் - தொழிற்பெயர் விகுதி; அறியாமை - அறி + ய் + ஆ + மை, அறி - பகுதி, ய் - சந்தி, ஆ - எதிர்மறை இடைநிலை, மை - விகுதி.

பிரித்தறிதல் :

அன்பெனப்படுவது - அன்பு + எனப்படுவது; பண்பெனப்படுவது - பண்பு + எனப்படுவது.

ஆசிரியர் குறிப்பு :

நல்லந்துவனார் சங்க காலத்தவர். இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஏதும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவர், நெய்தல் கலியில் முப்பத்துமூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். கலித்தொகையைத் தொகுத்தவரும் இவரே என்பர்.

நூற்குறிப்பு :

எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் சங்க இலக்கியங்கள். எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றான கலித்தொகை, கலிப்பாக்களால் அமைந்தது; இது, நாடகப் பாங்கில் அமைந்துள்ளது; இசையோடு பாடுவதற்கேற்றது. கலித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்தையும் சேர்த்து நூற்றைம்பது பாடல்கள் உள்ளன. கலித்தொகை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐம்பெரும்பிரிவுகளை உடையது. கலிப்பா துள்ளல் ஓசையைக் கொண்டது. நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ள பகுதி, நெய்தற்கலியாகும். இதனை இயற்றியவர் நல்லந்துவனார். இப்பாடல்களைப் படிக்கும்பொழுது, கருத்தாழமும் ஓசையின்பமும் நம் உள்ளத்தினைக் கொள்ளை கொள்ளும். எனவே, இதனைத் தமிழ்ச்சான்றோர் 'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

7. எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில் உள்ள பிற செய்திகள்

எட்டுத்தொகை

1. பரிபாடல் - கீரந்தையார்

விசும்பில் ஊழி ஊழ் ஊழ் செல்லக்
 கருவளர் வானத்து இசையில் தோன்றி,
 உரு அறிவாரா ஒன்றன் ஊழியும்;
 உந்து வளி கிளர்ந்த ஊழி ஊழ் ஊழியும்

செந்தீச் சுடரிய ஊழியும்; பனியொடு
 தண்பெயல் தலைஇய ஊழியும்; அவையிற்று
 உள் முறை வெள்ளம் மூழ்கி ஆர்தருபு,
 மீண்டும் பீடு உயர்பு ஈண்டி, அவற்றிற்கும்
 உள்ளீடு ஆகிய இருநிலத்து ஊழியும்

பா. எண். 2 : 4-12

பாடலின் பொருள்

எதுவுமேயில்லாத பெருவெளியில் அண்டத் தோற்றத்துக்குக் காரணமான கரு (பரமாணு) பேரொலியுடன் தோன்றியது. உருவம் இல்லாத காற்று முதலான பூதங்களின் அணுக்களுடன் வளர்கின்ற வானம் என்னும் முதல் பூதத்தின் ஊழி அது. அந்த அணுக்களின் ஆற்றல் கிளர்ந்து பருப்பொருள்கள் சிதறும்படியாகப் பல ஊழிக் காலங்கள் கடந்து சென்றன. பிறகு நெருப்புப் பந்துபோலப் புவி உருவாகி விளங்கிய ஊழிக்காலம் தொடர்ந்தது. பின்னர் பூமி குளிரும்படியாகத் தொடர்ந்து மழை பொழிந்த ஊழிக்காலம் கடந்தது. அவ்வாறு தொடர்ந்து பெய்த மழையால் பூமி வெள்ளத்தில் மூழ்கியது. மீண்டும் மீண்டும் நிறை வெள்ளத்தால் நிறைந்த இப்பெரிய உலகத்தில், உயிர்கள் உருவாகி வாழ்வதற்கு ஏற்ற சூழல் தோன்றியது. அச்சூழலில் உயிர்கள் தோன்றி நிலைபெறும்படியான ஊழிக்காலம் வந்தது.

சொல்லும் பொருளும்

விசம்பு - வானம்; ஊழி - யுகம்; ஊழ் - முறை; தண்பெயல் - குளிர்ந்த மழை;
ஆர்தருபு - வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த; பீடு - சிறப்பு; ஈண்டி - செறிந்து திரண்டு.

இலக்கணக் குறிப்பு

ஊழ்ஊழ் - அடுக்குத் தொடர்; வளர்வானம் - வினைத் தொகை; செந்தீ -
பண்புத்தொகை; வாரா (ஒன்றன்)- ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

கிளர்ந்த - கிளர் + த் (ந்) + த் + அ

கிளர் - பகுதி; த் - சந்தி; த்(ந்) - ந் ஆனது விகாரம்; த் - இறந்தகால இடைநிலை; அ -
பெயரெச்ச விகுதி.

நூல் வெளி

பரிபாடல் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகும். பாடப்பகுதியிலுள்ள பாடலை
எழுதியவர் கீரந்தையார். இந்நூல் "ஓங்கு பரிபாடல்" எனும் புகழடையது. இது சங்க
நூல்களுள் பண்ணோடு பாடப்பட்ட நூல். உரையாசிரியர்கள் இதில் எழுபது பாடல்கள்
இருப்பதாகக் கூறியுள்ளனர். இன்று 24 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறை,
சமூக உறவு அறிவாற்றல், இயற்கையைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் போன்றவற்றைச்
சங்க இலக்கியம் மூலம் நாம் அறிந்துகொள்கிறோம்.

இந்நூழைகதிர்

இந்த அண்டப் பெருவெளியில் நம் பால்வீதி போன்று எண்ணற்ற பால்வீதிகள்
உள்ளன. வெளியே நின்று பார்த்தோமெனில், சிறுதூசிபோலக் கோடிக்கணக்கான
பால்வீதிகள் தூசுகளாகத் தெரியும். அமெரிக்க வானியல் வல்லுநர் எட்வின் ஹப்பிள்
1924இல் நம் பால்வீதி போன்று பல பால்வீதிகள் உள்ளன என்று நிரூபித்தார்.

1300 ஆண்டுகளுக்குமுன் மாணிக்கவாசகர் திருஅண்டப் பகுதியில் இவ்வாறு
எழுதுகிறார்...

‘அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
.....

சிறிய ஆகப் பெரியோன் தெரியின் (தீருவாசகம் 3 - 1 - 6)

அண்டப் பகுதிகளின் உருண்டை வடிவும், ஒப்பற்ற வளமையான காட்சியும் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஈர்ப்புடன் நின்ற அழகினைச் சொல்வது எனின், அவை நூறுகோடிக்கும் மேல் விரிந்து நின்றன. இல்லத்துள் நுழையும் கதிரவனின் ஒளிக் கற்றையில் தெரியும் தூசுத் துகள்போல அவை நுண்மையாக இருக்கின்றன.

2. பதிற்றுப்பத்து

நாட்டில் வாழும் உயிர்கள் இன்புற்று வாழ வேண்டும். அவ்வாழ்வு சிறக்க நாட்டின் அரசன் மக்களின் நல்வாழ்வை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். வள்ளுவர், “உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேரா தியல்வது நாடு” என்று குறிப்பிடுகிறார். பசியும் நோயும் பகையும் இல்லாதிருப்பதே சிறந்த நாடு என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

பாடல் பின்னணி

உதியன் சேரலாதனுக்கும் வேண்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன். இவன் வடக்கே இமயமலைவரை படையெடுத்துச் சென்று, வெற்றி பெற்று, இமயத்தில் வில்லினைப் பொறித்தவன். தமிழின் சிறப்பை உலகறியச் செய்தவன். கடம்பர்களை வென்று, தன் வீரர்களுக்குக் கவசமாக விளங்கியவன். சேரலாதனின் நாடு காத்தற் சிறப்பையும் கொடைச் சிறப்பையும் குமட்டுர்க் கண்ணனார் புகழ்வதாகப் பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்தில் உள்ள இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

நீரைய வெள்ளம்

பதிபிழைப்பு அறியாது துய்த்தல் எய்தி

நீரையம் ஓர் இய வேட்கைப் புரையோர்

மேயினர் உறையும் பலர்புகழ் பண்பின்

நீபுறம் தருதலின் நோய்க்கிந்து ஓர்இய

யாணர்நன் னாடும் கண்டுமதி மருண்டனென்

மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க்கு எஞ்சாது

ஈத்துக்கை தண்டாக் கைகடும் துப்பின்

புரையின் புரையின் பெரிய நல்கி
 ஏமம் ஆகிய சீர்கெழு விழுவின்
 நெடியோன் அன்ன நல்லிசை
 ஓடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.
 (15: 30-40)

- குமட்டுர்க் கண்ணனார்.

உறுபசி ஓவாப்பிணி செறுபகை இன்மையால்
 புலம்பெயர்ந்து செல்லாது வாழும் மக்கள்!
 சான்றோர் புகழும் ஆட்சிச் சிறப்பில்
 துயரம் தொலைந்த புதுவள நன்னாடு!
 மண்ணுலக உயிர்கள் மாண்புடன் வாழ
 ஈகையால் நீளும்கை! எதிரிகளை அழிக்கும்கை!
 இடையறாது இடையறாது
 பெரும்பொருள்கொடுத்துப்
 பாதுகாப்பு அளிக்கும் பெருவிழாத் தலைவன் என
 நற்புகழ் குறையாத வலிமைமிகு உந்தன்
 பண்புபல நினைந்தும் கண்டும்
 பெருவியப்பு அடைந்தேன்; மதிமிரண்டு போனேன்!

திணை : பாடாண்திணை

பாடாண் திணையானது ஒரு மன்னனின் புகழ், வலிமை, வள்ளன்மை, அருள்
 முதலானவற்றை ஆய்ந்து கூறுவதாகும். பாடப்படும் ஆண்மகனின்
 உயர்பண்புகளைக் கூறுவது இத்திணையின் நோக்கமாகும்.

துறை: செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு

செந்துறையாவது உலகினுள் இயற்கை வகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதல். இது
 செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு எனப்படும்.

வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்

வண்ணம் என்பது ஒலிநய (சந்தம்) வேறுபாடு ஆகும்.

ஒழுகு வண்ணம் என்பது ஒழுகிய ஓசையாற் செல்வதாகும்.

தூக்கு: செந்தூக்கு

தூக்கு என்பது செய்யுள் அடிகளை வரையறை செய்வதாகும். செந்தூக்கு என்பது வஞ்சிப்பாவின் இறுதியடி போன்றோ, ஆசிரியவடியின் இறுதி போன்றோ அமையும்.

பா வகை : நேரிசை ஆசிரியப்பா

சொல்லும் பொருளும்

பதி - நாடு; பிழைப்பு - வாழ்தல் ; நிரையம் - நரகம்; ஓர்இய - நோய் நீங்கிய; புரையோர் - சான்றோர்; யாணர் - புது வருவாய்; மருண்டெனன் - வியப்படைந்தேன்; மன்னுயிர் -நிலைபெற்றுள்ள உயிர்த்தொகுதி; தண்டா - ஓயாத; கடுந்துப்பு - மிகுவலிமை; ஏமம் - பாதுகாப்பு; ஒடியா - குறையா; நயந்து - விரும்பிய.

முதல் 29 அடிகளின் கருத்துச் சுருக்கம்: (சேரலாதனே! பகை நாட்டில் ஓராண்டுவரை தங்கிப் போர் செய்வாய். பகைவர்க்கு நரகத் துன்பத்தைத் தரும் உன் வீரர்கள் உன்னுடனே வெள்ளமென வருவர். பகை நாட்டில் நீ மூட்டிய தீயால் அந்நாட்டின் பழைய அழகு அழிந்தது. காய்ந்த வயல்களில் வீரர்கள் தங்கினர். இத்துன்பத்தை மறந்து உன்னை எதிர்த்து அழிந்த பகைவர் நாடுகளைக் கண்டு வந்தேன். பல வளங்களை உடைய உன் நாட்டில் தொடர்ச்சியான விழாக்களைக் கொண்டாடும் பழமையான ஊரில் உன் வெற்றி முரசு கொட்டுகிறது. நெடுஞ்சேரலாதனே! கலைஞர்கள் உன்னை வாழ்த்தி இசைக்கின்றனர்.)

பாடலின் பொருள்

“சேரலாதனே, உன் குடிமக்கள் எப்பொழுதும் நல்ல செயல்களையே செய்து வருபவர்கள் பசி, பிணி அறியாத அவர்கள் நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயராமல் உன் நாட்டிலேயே சுற்றத்தாரோடு வாழ விரும்புவர். அவ்வாறான குடிமக்களால் நீ போற்றப்படுகிறாய். இப்பெரிய நிலவுலகத்தில் வாழும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் இடையறாது கொடுக்கும் பண்புடையவனே, நீ சான்றோர்களுக்கு அரிய பொருள்கள் நல்குவாய். எப்பொழுதும் விழாக்கள் நிகழும் நாட்டிற்கு நீ உரிமை உடையவன். நெடியோன் போன்ற புகழினை உடைய உன் நாட்டின் வளத்தையும் பகை நாட்டின் அழிவையும் கண்டு வியப்படைகிறேன்.”

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

சேரநாடு செல்வவளம் மிக்கது. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் தன் நாட்டையும் மக்களையும் கண்ணெனக் காத்தான். ஆகவேதான், அவன் நாட்டு மக்கள் வேற்று நாட்டுக்குச் செல்ல விரும்புவதில்லை. புது வருவாய்ப் பெருக்கமும் ஈத்துவக்கும் இன்பமும் உடையவன் சேரலாதன்.

இலக்கணக் குறிப்பு

துய்த்தல் - தொழிற்பெயர்; ஓர்இய - சொல்லிசை அளபெடை; புகழ்ப்பண்பு - வினைத்தொகை; நன்னாடு - பண்புத்தொகை; மருண்டனென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று; ஓடியா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

மருண்டனென் - மருள்(ண்) + ட் + அன் + என்

மருள் - பகுதி, 'ள்' 'ண்' ஆனது விகாரம், ட் - இறந்தகால இடைநிலை, அன் - சாரியை, என் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

துய்த்தல் - துய் + த் + தல்

துய் - பகுதி, த் - சந்தி, தல் - தொழிற்பெயர் விகுதி.

புணர்ச்சி விதி

மண்ணுடை - மண் + உடை

தனிக்குறில்முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் - மண்ண் + உடை

உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே - மண்ணுடை

புறந்தருதல் - புறம் + தருதல்

மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும் - புறந்தருதல்.

நூல்வெளி

எட்டுத்தொகையில் அமைந்த புறத்திணை நூல்களுள் ஒன்று பதிற்றுப்பத்து. சேர மன்னர்கள் பத்துப்பேரின் சிறப்புகளை எடுத்தியம்பும் இது, பாடாண் திணையில் அமைந்துள்ளது. முதல் பத்துப் பாடல்களும் இறுதிப் பத்துப் பாடல்களும் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு பாடலின் பின்னும் துறை, வண்ணம், தூக்கு, பாடலின்

பெயர் என்பவை இடம்பெற்றிருக்கின்றன; பாடலில் வரும் சிறந்த சொற்றொடர் அப்பாடலுக்குத் தலைப்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. பாடப்பகுதிப் பாடலுக்குச் சேரலாதனின் படைவீரர் பகைவர்முன் நிரையபாலரைப் போலப் (நரகத்து வீரர்கள்) படைவெள்ளமாக நின்றதால் 'நிரைய வெள்ளம்' என்று தலைப்பு இடப்பட்டுள்ளது. பாடப்பகுதியான இரண்டாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன். இவனைப் பாடிய குமட்டுர்க் கண்ணனார், உம்பற்காட்டில் 500 ஊர்களையும் தென்னாட்டு வருவாயுள் பாதியையும் பரிசாகப் பெற்றார்.

பத்துப்பாட்டு

1. பெரும்பாணாற்றுப்படை

கலங்கரை விளக்கம்

வானம் ஊன்றிய மதலை போல
ஏணி சாத்திய ஏற்றருஞ் சென்னி
விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து
இரவில் மாட்டிய இலங்குசுடர் ளெகிழி
உரவநீர் அழுவத்து ஓடுகலம் கரையும்
துறைஞ்சு.

- கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்

சொல்லும் பொருளும்

மதலை - தூண், ளெகிழி - தீச்சுடர், அழுவம் - கடல், சென்னி - உச்சி, உரவநீர் - பெருநீர்ப் பரப்பு, கரையும் - அழைக்கும், வேயா மாடம் - வைக்கோல் போன்றவற்றால் வேயப்படாது, திண்மையாகச் சாந்து பூசப்பட்ட மாடம்

பாடலின் பொருள்

கலங்கரை விளக்கமானது வானம் கீழே விழுந்துவிடாமல் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் தூண் போலத் தோற்றமளிக்கிறது; ஏணி கொண்டு ஏறமுடியாத உயரத்தைக் கொண்டிருக்கிறது; வேயப்படாமல் சாந்து பூசப்பட்ட விண்ணை முட்டும் மாடத்தை உடையது. அம்மாடத்தில் இரவில் ஏற்றப்பட்ட ளரியும் விளக்கு, கடலில் துறைமுகம் அறியாமல் கலங்கும் மரக்கலங்களைத் தன் துறைமுகம் நோக்கி அழைக்கிறது.

நூல் வெளி

கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் சங்ககாலப் புலவர். இவர் கடியலூர் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர். இவர் பத்துப்பாட்டில் உள்ள பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

பெரும்பாணாற்றுப்படையின் பாட்டுடைத்தலைவன் தொண்டைமான் இளந்திரையன். இந்நூலின் 346 முதல் 351 வரை உள்ள அடிகள் நமக்குப் பாடப்பகுதியாகத் தரப்பட்டுள்ளன. வள்ளல் ஒருவரிடம் பரிசு பெற்றுத் திரும்பும் புலவர், பாணர் போன்றோர் அந்த வள்ளலிடம் சென்று பரிசு பெற, பிறருக்கு வழிகாட்டுவதாகப் பாடப்படுவது ஆற்றுப்படை இலக்கியம் ஆகும்.

பத்துப்பாட்டு நூல்கள்

1. திருமுருகாற்றுப்படை	2. பொருநராற்றுப்படை
3. பெரும்பாணாற்றுப்படை	4. சிறுபாணாற்றுப்படை
5. முல்லைப்பாட்டு	6. மதுரைக்காஞ்சி
7. நெடுநல்வாடை	8. குறிஞ்சிப்பாட்டு
9. பட்டினப்பாலை	10. மலைபடுகடாம்

2. மதுரைக்காஞ்சி

மதுரையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ள நூல்களுள் பதினெண் மேற்கணக்கின், மதுரைக்காஞ்சி முதன்மையானது. இந்நூலில் மதுரை மாநகர் மக்களின் வாழ்விடம், கோட்டை கொத்தளம், அந்நகரில் நிகழும் திருவிழாக்கள், பலவகைப் பள்ளிகள், நாற்பெருங்குழு, அந்தி வணிகம் ஆகிய காட்சிகள் கவித்துவமாய் விரிந்துள்ளன. காலை தொடங்கி மறுநாள் விடியல்வரையில் நகரத்தைச் சுற்றிவந்து கண்ணுற்றதை முறைப்படுத்திக் கூறுவது போன்ற வருணனைப் பாடல் இது.

மதுரை மாநகர்

மண்உற ஆழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்

விண்உற ஓங்கிய பல்படைப் புரிசை

பொதுத்தமிழ்-பகுதி-ஆ-இலக்கியம்

தொல்வலி நிலைஇய, அணங்குடை நெடுநிலை
 நெய்படக் கரிந்த தீண்போர்க் கதவின்
 மழைஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு
 வையை அன்ன வழக்குடை வாயில்
 வகைபெற எழுந்து வானம் மூழ்கி
 சில்காற்று இசைக்கும் பல்புழை நல்இல்
 ஆறு கிடந்தன்ன அகல்நெடுந் தெருவில்
 பல்வேறு குழாஅத்து இசைஎழுந்து ஒலிப்ப
 மாகால் எடுத்த முந்நீர் போல
 முழங்கிசை நன்பணை அறைவனர் நுவல
 கயம் குடைந்தன்ன இயம்தொட்டு இமிழிசை
 மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலிகொள் சும்மை
 ஓவுக் கண்டன்ன இரு பெரு நியமத்து
 (அடிகள் 351-365)

மண்வரை ஆழ்ந்த தெளிந்த அகழி,
 விண்ணை முட்டும் கற்படை மதில்கள்,
 தொன்மை உடைய வலிமை மிக்க
 தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நெடுவாசல்,
 பூசிய நெய்யால் கறுத்த கதவுகள்,
 முகில்கள் உலவும் மலையொத்த மாடம்,
 வற்றாத வையைபோல் மக்கள் செல்லும் வாயில்,
 மாடம் கூடம் மண்டபம் எனப்பல
 வகைபெற எழுந்து வானம் மூழ்கி
 தென்றல் வீசும் சாளர இல்லம்,
 ஆற்றைப் போன்ற அகல்நெடும் தெருவில்
 பலமொழி பேசுவோர் எழுப்பும் பேச்சொலி,
 பெருங்காற்று புகுந்த கடலொலி போல

விழாவின் நிகழ்வுகள் அறையும் முரசு,
நீர்குடைந்ததுபோல் கருவிகளின் இன்னிசை,
கேட்டோர் ஆடும் ஆரவார ஓசை,
ஓவியம் போன்ற இருபெரும் கடைத் தெருக்கள்.

பாடலின் பொருள்

மதுரை மாநகரில் ஆழமான தெளிந்த நீரையுடைய அகழி உள்ளது. பல கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட மதில் வானளவு உயர்ந்துள்ளது. பழையமையானதும் வலிமை மிக்கதும் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதுமாகிய வாயில் உள்ளது. அவ்வாயில் நெய்ப்பூசியதால் கருமையடைந்த வலிமையான கதவுகளை உடையது. மேகங்கள் உலாவும் மலைபோல் மாளிகைகள் உயர்ந்து உள்ளன. இடைவிடாது ஓடுகின்ற வையை ஆற்றைப்போல மக்கள் எப்போதும் வாயில்கள்வழிச் செல்கின்றனர்.

மண்டபம், கூடம், அடுக்களை எனப் பல்வேறு பிரிவுகளைக்கொண்டு வான்வரை ஓங்கிய தென்றல் காற்று இசைக்கும் பல சாளரங்களையுடைய நல்ல இல்லங்கள் உள்ளன. ஆறு போன்ற அகலமான நீண்ட தெருக்களில் பொருள்களை வாங்க வந்த மக்கள் பேசும் பல்வேறு மொழிகள் ஒலிக்கின்றன. விழா பற்றிய முரசறைவோரின் முழக்கம் பெருங்காற்று புகுந்த கடலொலிபோல் ஒலிக்கிறது. இசைக்கருவிகளை இயக்குவதால் உண்டாகும் இசை, நீர்நிலைகளைக் கையால் குடைந்து விளையாடும் தன்மைபோல எழுகிறது. அதனைக் கேட்ட மக்கள் தெருக்களில் ஆரவாரத்தோடு ஆடுகின்றனர். பெரிய தெருக்களில் இருக்கும் நாளாங்காடியும் அல்லாங்காடியும் வியங்கல்போலக் காட்சியளிக்கின்றன.

சொல்லும் பொருளும்

புரிசை - மதில்; அணங்கு - தெய்வம்; சில்காற்று - தென்றல்; புழை - சாளரம்; மாகால் - பெருங்காற்று; முந்நீர் - கடல்; பணை - முரசு; கயம் - நீர்நிலை; ஓவு - ஓவியம்; நியமம் - அங்காடி.

இலக்கணக் குறிப்பு

ஓங்கிய - பெயரெச்சம்; நிலைஇய - சொல்லிசை அளபெடை; குழாஅத்து - செய்யுளிசை அளபெடை; வாயில் - இலக்கணப் போலி; மா கால் - உரிச்சொல் தொடர்; முழங்கிசை,

இமிழிசை - வினைத்தொகைகள்; நெடுநிலை, முந்நீர் - பண்புத் தொகைகள்; மகிழ்ந்தோர் - வினையாலணையும் பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

ஆழ்ந்த - ஆழ் + த்(ந்) + த் + அ

ஆழ் - பகுதி; த் - சந்தி (ந் ஆனது விகாரம்); த் - இறந்தகால இடைநிலை; அ - பெயரெச்ச விகுதி.

ஓங்கிய - ஓங்கு + இ(ன்) + ய் + அ

ஓங்கு - பகுதி; இ(ன்) - இறந்தகால இடைநிலை; ய் - உடம்படுமெய் அ - பெயரெச்ச விகுதி.

மகிழ்ந்தோர் - மகிழ் + த்(ந்) + த் + ஓர்

மகிழ் - பகுதி; த் - சந்தி (ந் ஆனது விகாரம்); த் - இறந்தகால இடைநிலை; ஓர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நூல் வெளி

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று மதுரைக்காஞ்சி. காஞ்சி என்றால் நிலையாமை என்பது பொருள். மதுரையின் சிறப்புகளைப் பாடுவதாலும் நிலையாமையைப் பற்றிக் கூறுவதாலும் மதுரைக்காஞ்சி எனப்பட்டது. இந்நூல் 782 அடிகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் 354 அடிகள் மதுரையைப் பற்றி மட்டும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. இதைப் 'பெருகுவள மதுரைக்காஞ்சி' என்பர். இதன் பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.

மதுரைக்காஞ்சியைப் பாடியவர் மாங்குடி மருதனார். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள மாங்குடி என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். எட்டுத்தொகையில் பதின்மூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

3. முல்லைப்பாட்டு - நப்பூதனார்

இயற்கைச் சூழல் நமக்குள் இனிய உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வைக் கொண்டிருந்தனர். மழைக்காலத்தில் அவர்கள் வாழ்வை எதிர்கொள்கிற இயல்பு இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மழையின் சீற்றம் இயல்பு வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களைச் சங்க இலக்கியம் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

நல்லோர் விரிச்சி கேட்டல்

நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர் செல, நிமிர்ந்த மாஅல் போல,
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் பருகி, வலன் ஏர்பு,
கோடு கொண்டு எழுந்த கொடுஞ் செலவு எழிலி
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை,
அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் போகி,
யாழ்ச்சை இன வண்டு ஆர்ப்ப, நெல்லொடு,
நாழி கொண்ட, நறுவீ முல்லை
அரும்பு அவிழ் அலரி தூஉய், கைதொழுது,
பெருமுது பெண்டிர், விரிச்சி நிற்ப
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி, ஆய்மகள்
நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையள், “கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர
இன்னே வருகுவர், தாயர்” என்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்
அடி : 1-17

சொல்லும் பொருளும்

நனந்தலை உலகம் - அகன்ற உலகம், நேமி - சக்கரம், கோடு - மலை,
கொடுஞ்செலவு - விரைவாகச் செல்லுதல், நறுவீ - நறுமணமுடைய மலர்கள், தூஉய்
- தூவி, விரிச்சி - நற்சொல், சுவல் - தோள்.

பாடலின் பொருள்

அகன்ற உலகத்தை வளைத்துப் பெருமழை பொழிகிறது. வலம்புரிச்சங்கு பொறித்த கைகளையுடைய திருமால், குறுகிய வடிவம் கொண்டு மாவலி மன்னன் நீர் வார்த்துத் தரும்பொழுது, மண்ணுக்கும் விண்ணுக்குமாகப் பேருருவம் எடுத்து உயர்ந்து நிற்பது போன்றுள்ளது மழைமேகம். அம்மேகம், ஒலிக்கும் கடலின் குளிர்நீரைப் பருகிப் பெருந்தோற்றம் கொண்டு, வலமாய் எழுந்து, மலையைச் சூழ்ந்து, விரைந்த வேகத்துடன் பெருமழையைப் பொழிகிறது.

துன்பத்தைச் செய்கின்ற அம்மாலைப்பொழுதில், முதிய பெண்கள் மிகுந்த காவலையுடைய ஊர்ப்பக்கம் சென்றனர். யாழிசை போன்று ஒலிக்கும் வண்டுகள் சூழ்ந்து ஆரவாரிக்கும் நறுமணம் கொண்ட அரும்புகள்; அந்த மலர்ந்த முல்லைப் பூக்களோடு நாழியில் கொண்டு வந்த நெல்லையும் சேர்த்துத் தெய்வத்தின்முன் தூவினர். பிறகு தெய்வத்தைத் தொழுது, தலைவிக்காக நற்சொல் கேட்டு நின்றனர்.

அங்கு, சிறு தாம்புக் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட இளங்கன்று பசியால் வாடிக்கொண்டிருந்தது. அதன் வருத்தத்தை ஓர் இடை மகள் கண்டாள். குளிர்ந்தாங்காமல் கைகளைக் கட்டியபடி நின்ற அவள், “புல்லை மேய்ந்து உன் தாய்மார் வளைந்த கத்தியை உடைய கம்பைக் கொண்ட எம் இடையர் ஓட்டிவர இப்போது வந்துவிடுவர், வருந்தாதே ” என்றாள். இது நல்ல சொல் எனக்கொண்டு முதுபெண்கள் தலைவியிடம் நற்சொல்லை நாங்கள் கேட்டோம் என்று கூறினர். இவ்வாறு தலைவன் வருகை குறித்து முதுபெண்டிர் விரிச்சி கேட்டு நின்றனர்.

நின் தலைவன் பகைவரை வென்று திறைப் பொருளோடு வருவது உறுதி. தலைவியே! மனத்தடுமாற்றம் கொள்ளாதே! என ஆற்றுப்படுத்தினர் முதுபெண்டிர்.

இலக்கணக்குறிப்பு

மூதூர் - பண்புத்தொகை, உறுதுயர் - வினைத் தொகை, கைதொழுது - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை, தடக்கை - உரிச்சொல் தொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

பொறித்த - பொறி + த் + த் + அ

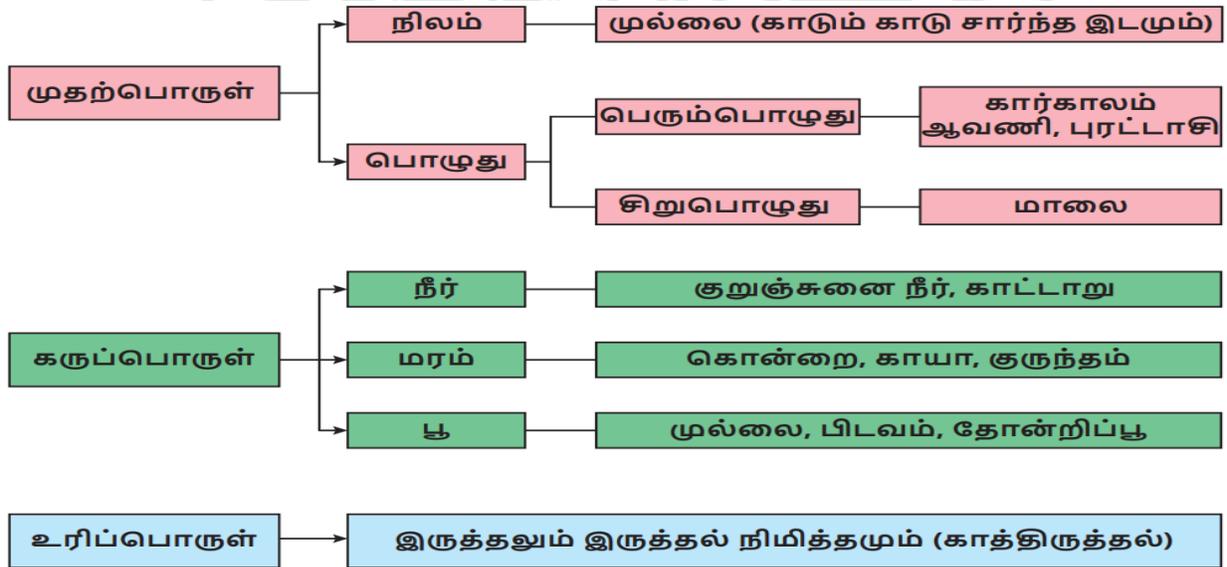
பொறி - பகுதி, த் - சந்தி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி.

நூல் வெளி

முல்லைப்பாட்டு, பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று. இது 103 அடிகளைக் கொண்டது. இப்பாடலின் 1- 17அடிகள் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. முல்லைப்பாட்டு ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டது; முல்லை நிலத்தைப் பற்றிப் பாடப்பட்டது; பத்துப்பாட்டில் குறைந்த அடிகளை உடைய நூல் இது. இதைப் படைத்தவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வணிகனார் மகனார் நப்பூதனார்.

விரிச்சி

ஏதேனும் ஒரு செயல் நன்றாக முடியுமோ? முடியாதோ? என ஐயம் கொண்ட பெண்கள், மக்கள் நடமாட்டம் குறைவாக இருக்கும் ஊர்ப்பக்கத்தில் போய், தெய்வத்தைத் தொழுது நின்று அயலார் பேசும் சொல்லைக் கூர்ந்து கேட்பர்; அவர்கள் நல்ல சொல்லைக் கூறின் தம் செயல் நன்மையில் முடியும் என்றும் தீய மொழியைக் கூறின் தீதாய் முடியும் என்றும் கொள்வர்.

பாடப்பகுதிப் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் கரு உரிப்பொருள்கள்

4. மலைபடுகடாம் – பெருங்கௌசிகனார்

பண்டைத் தமிழர்கள் பண்பில் மட்டுமன்றி, கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினர். அன்று கூத்தர், பாணர், விறலியர் போன்ற கலைஞர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று தம் கலைத்திறன்களை நிகழ்த்திக்காட்டி மக்களை மகிழ்வித்தனர். அவர்களுக்கு மன்னர்களும் வள்ளல்களும் விருந்தோம்பியும் பரிசளித்தும் போற்றினர். அவ்வகையாக விருந்தோம்பிய தன்மையைக் காட்சிப்படுத்துகிறது திணைச்சோற்று விருந்து.

அன்று அவண் அசைஇ, அல்சேர்ந்து அல்கி,
கன்று எரி ஒள்இணர் கடும்பொடு மலைந்து
சேந்த செயலைச் செப்பம் போகி,
அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப்படுகர்ச்
சிலம்பு அடைந்திருந்த பாக்கம் எய்தி
நோனாச் செருவின் வலம்படு நோன்தாள்
மான விறல்வேள் வயிரியம் எனினே,
நும்இல் போல நில்லாது புக்கு,
கிழவிர் போலக் கேளாது கெழீஇ
சேட புலம்பு அகல இனிய கூறி
பளுஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குளுஉக்கண் இறடிப் பொம்மல் பெறுகவிர்
அடி : 158 – 169

சொல்லும் பொருளும்

அசைஇ – இளைப்பாறி, அல்கி – தங்கி, கடும்பு – சுற்றம், நரலும் – ஒலிக்கும், ஆரி – அருமை, படுகர் – பள்ளம், வயிரியம் – கூத்தர், வேவை – வெந்தது, இறடி – திணை, பொம்மல் – சோறு.

பாடலின் பொருள்

நன்னனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில் பெற்ற கூத்தர், பரிசில் பெறப்போகும் கூத்தரைக் கானவர்களின் வளம் நிறைந்த புதுவருவாயை உடைய சிறிய ஊர்களில் தங்கி உணவு பெறுவதற்கு வழிப்படுத்துதல்.

‘பகலில் இளைப்பாறிச் செல்லுங்கள்; இரவில் சேர்ந்து தங்குங்கள் ; எரியும் நெருப்பைப் போல ஒளிரும் பூங்கொத்துகளைச் சுற்றத்தோடு அணிந்துகொள்ளுங்கள்; சிவந்த பூக்கள் கொண்ட அசோக மரங்களை உடைய பொருத்தமான பாதையில் செல்லுங்கள்; அசையும் மூங்கில்கள் ஓசை எழுப்பும் கடினப்பாதையில் சென்று மலைச்சரிவில் உள்ள சிற்றூரை அடையுங்கள். அங்குள்ளவர்களிடம், ‘பகைவரைப் பொறாமல் போர் செய்யும் வலிய முயற்சியும் மானமும் வெற்றியும் உடைய நன்னனின் கூத்தர்கள்’ என்று சொல்லுங்கள்.

அதன் பிறகு நீங்கள் உங்கள் வீட்டிற்குள் போவது போலவே அவர்களுடைய வீட்டுக்குள் உரிமையுடன் நுழையுங்கள் . உறவினர் போலவே அவர்கள் உங்களுடன் பழகுவர். நீண்ட வழியைக் கடந்துவந்த உங்களின் துன்பம்தீர இனிய சொற்களைக் கூறுவர். அங்கே, நெய்யில் வெந்த மாமிசத்தின் பொரியலையும் தினைச் சோற்றையும் உணவாகப் பெறுவீர்கள் .’

இலக்கணக் குறிப்பு

அசைஇ, கெழீஇ - சொல்லிசை அளபெடைகள்

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

மலைந்து - மலை + த்(ந்) + த் + உ

மலை - பகுதி, த் - சந்தி ‘ந்’ ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விகுதி.

பொழிந்த - பொழி + த்(ந்) + த் + அ

பொழி - பகுதி, த் - சந்தி ‘ந்’ ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி.

நூல் வெளி

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று 'மலைபடுகடாம்'. 583 அடிகளைக் கொண்ட இது கூத்தராற்றுப்படை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது; மலையை யானையாக உருவகம் செய்து மலையில் எழும் பலவகை ஓசைகளை அதன் மதம் என்று விளக்குவதால் இதற்கு மலைபடுகடாம் எனக் கற்பனை நயம் வாய்ந்த பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

நன்னன் என்னும் குறுநில மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனார் பாடியது மலைபடுகடாம்.

ஆற்றுப்படுத்தும் கூத்தன், வள்ளலை நாடி எதிர்வரும் கூத்தனை அழைத்து, யாம் இவ்விடத்தே சென்று இன்னவெல்லாம் பெற்று வருகின்றோம், நீயும் அந்த வள்ளலிடம் சென்று வளம்பெற்று வாழ்வாயாக என்று கூறுதல் ஆற்றுப்படை.

5. நெடுநல்வாடை - நக்கீரர்

'ஐப்பசி அடை மழை! கார்த்திகை கனமழை!' என்பது சொல்வடை, ஓராண்டை ஆறு பருவங்களாக வகைப்படுத்திய பழந்தமிழர் ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களைக் கூதிர்ப்பருவம் என்று அழைத்தனர். பருவ மாற்றங்களால் உயிரினங்களின் இயல்பு வாழ்க்கை, மாற்றம் பெறுகிறது. முல்லை நில மக்கள், பறவைகள், விலங்குகள் இவற்றின் வாழ்வில் மழையும் குளிரும் ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தை சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்துள்ளது.

வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்
ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பிப்
புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கிக் கோடல்
நீடுஇதழ்க் கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலிய பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையுஉ நடுங்க
மாமேயல் மறப்ப மந்தி கூர்ப்

பறவை படிவன வீழக் கறவை

கன்றுகோள் ஒழியக் கடிய வீசிக்

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பானாள். [1-12]

பா வகை: நேரிசை ஆசிரியப்பா

சொல்லும் பொருளும்

புதுப்பெயல் – புதுமழை; ஆர்கலி – வெள்ளம்; கொடுங்கோல் – வளைந்த கோல்; புலம்பு – தனிமை; கண்ணி – தலையில் சூடும் மாலை; கவுள் – கன்னம்; மா – விலங்கு.

திணை: வாகை

வாகைத் திணை - வெற்றி பெற்ற அரசனும் அவனது வீரர்களும் வெற்றியின் அடையாளமாக வாகைப்பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவது வாகைத் திணை.

துறை: கூதிர்ப்பாசறை

கூதிர்ப்பாசறை - போர்மேற் சென்ற அரசன் குளிர் காலத்தில் தங்கும் படைவீடு.

பாடலின் பொருள்

தான் தங்கியிருந்த மலையை வலப்பக்கமாகச் சூழ்ந்து எழுந்த மேகமானது உலகம் குளிர்மாறு புதிய மழையைப் பொழிந்தது. தாழ்வான பகுதிகளில் பெருகிய வெள்ளத்தை வெறுத்த, வளைந்த கோலையுடைய ஆயர் எருமை, பசு, ஆடு ஆகிய நிரைகளை வேறு மேடான நிலங்களில் மேய விட்டனர். தாம் பழகிய நிலத்தை விட்டுப் பெயரும் நிலையால் வருத்தம் அடைந்தனர். அவர்கள் தலையில் சூடியிருந்த நீண்ட இதழ்களையுடைய காந்தள் மாலை கசங்கியது. பலருடன் சேர்ந்து கொள்ளி நெருப்பினால் கை- களுக்குச் சூடேற்றியபோதிலும் அவர்களது பற்கள் நடுங்கின.

விலங்குகள் குளிர்மிகுதியால் மேய்ச்சலை மறந்தன. குரங்குகள் நடுங்கின. மரங்களில் தங்கியிருந்த பறவைகள் நிலத்தில் வீழ்ந்தன. பசுக்கள் பாலுண்ண வந்த கன்றுகளைத் தவிர்த்தன. மலையையே குளிர்ச் செய்வது போன்றிருந்தது அக்குளிர்கால நள்ளிரவு.

இலக்கணக் குறிப்பு

வளைஇ - சொல்லிசை அளபெடை; பொய்யா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; புதுப்பெயல், கொடுங்கோல் - பண்புத்தொகைகள்.

உறுப்பிலக்கணம்

கலங்கி = கலங்கு + இ

கலங்கு - பகுதி, இ - வினையெச்ச விகுதி

புணர்ச்சி விதி

இனநிரை = இனம் + நிரை

விதி : மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் - இனநிரை

புதுப்பெயல் = புதுமை + பெயல்

விதி : ஈறுபோதல் - புது + பெயல்

விதி : இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் - புதுப்பெயல்

நூல்வெளி

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு, மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இயற்றிய நூல் நெடுநல்வாடை. இது பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று; 138 அடிகளைக் கொண்டது; ஆசிரியப்பாவால் இயற்றப்பட்டது. இப்பாடலின் பெயர் இருவகையில் பொருள் சிறந்து விளங்குகிறது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்குத் துன்பமிகுதியால் நெடுவாடையாகவும் போர்ப் பாசறையிலிருக்கும் தலைவனுக்கு வெற்றி பெற ஏதுவான நல்வாடையாகவும் இருப்பதால் நெடுநல்வாடை எனும் பெயர் பெற்றது.